

Kapitalejerlån

Samspillet mellem selskabsloven § 210 og ligningslovens § 16 E

Aalborg Universitet – HD2 Regnskab og økonomistyring
Sabrina Sørensen

Vejleder: Jonas Grud Henriksen
Afleveret 13. maj 2024

Forord

Specialet er udarbejdet i forbindelse med den afsluttende del af HD 2. del (Regnskab og Økonomistyring), diplomuddannelse på Aalborg Universitet i 2024.

Formålet med specialet er at belyse udfordringer ved kapitalejerlån, både selskabsretligt og skatteretligt.

Abstract

In recent years, we have seen an increased focus on shareholder loans, especially illegal shareholder loans.

Shareholder loans have historically been a subject for changing political viewpoints, as there has been a general prohibition in the Danish companies act against offering capital owner loans since 1982. The purpose of this, was to make sure the shareholders could not extract value, without paying taxes.

In 2012, more strict taxation rules were introduced for shareholder loans, when a study from SKAT showed, despite the at the time company law ban on shareholder loans, a major amount of illegal shareholder loans existed. According to the tax laws, such loans cannot exist as they are viewed as a withdrawal without the need of paying the withdrawn amount back to the company. This caused an addition to the Danish tax law, stating that shareholder loans are taxed from the time of payment, as wages or dividends.

In 2017 the company law was changed, so that if specific conditions are met, it can be legal to provide shareholder loans, but that did not change the tax rules from the initial law.

There are some conflicting conditions between the tax law and company law, that can cause unintentional consequences. Illegal shareholder loans lead to major consequences for the shareholder, which is caused by very high interest payments, and demands of an immediate refund of the loan. One major issue in the work between company law and tax law is the taxation of refunded withdrawals, which results in a potential double tax. If the shareholder is aware of this issue, they can use the option to change the shareholder loan and by that avoid the double tax.

The purpose of this thesis is to analyze the interaction between the company-related legalization of shareholder loans and the continued taxation of these loans.

Indhold

Forord	1
Abstract	1
Indledning.....	4
Problemstilling	5
Problemformulering	5
Afgrænsning	5
Metode.....	6
Opgavens struktur.....	7
Dataindsamling og kildekritik	7
Definitioner og forkortelser	7
Baggrund for ændringen i beskatningsreglerne af kapitalejerlån	9
Kapitalejerlån – Selskabsretligt	11
Hvem er omfattet af reglerne om kapitalejerlån i et selskabsretligt perspektiv?	13
Betingelserne for det lovlige kapitalejerlån SL § 210, stk. 2.....	14
Yderligere betingelser ved ydelsen af kapitalejerlån.....	16
Sædvanlige forretningsmæssige dispositioner SL § 212.....	17
Oplysningskrav til kapitalejerlån.....	18
Fejlekspeditioner og bagatelgrænser	19
Delkonklusion selskabsretligt.....	19
Kapitalejerlån – Skatteretligt	19
Hvem er omfattet af reglerne om kapitalejerlån i et skatteretligt perspektiv?	20
Undtagelser.....	23
Fejlekspeditioner	23
Renteindtægter og renteudgifter	26
Skattemæssige konsekvenser ved kapitalejerlån	26
Delkonklusion – Skatteretlige regler	27
Samspillet mellem skatteretten og selskabsretten.....	28
Forskellighed i, hvornår der foreligger et kapitalejerlån	28
Sammenligning af nærtstående mellem SL og LL	28
Tilbagebetaling og dobbeltbeskatning.....	33
Ulovlige kapitalejerlån i henhold til SL § 210.....	35
Renter	36
Rettelse af ulovlige kapitalejerlån	38
Dobbeltbeskatningsproblematikken	42
Delkonklusion – Rettelse af ulovlige kapitalejerlån.....	43

Konklusion	44
Perspektivering.....	46
Litteratur	48
Bibliografi.....	48
Bilagsoversigt	51
Bilag 1: Renteberegning af mellemregningskonto med kapitalejer.....	51

Indledning

Ulovlig kapitalerhvervelse er de seneste fire år blevet underrettet til myndighederne af revisorer. Ved ulovlig kapitalerhvervelse på over 20.000 kr. er det Erhvervsstyrelsens holdning, at det er et ikke uvæsentligt forhold. Dette gør, at revisor skal give oplysninger om ledelsesansvar på årsregnskabet, i regnskaber, der revideres, eller med erklæring om udvidet gennemgang. Der skal ligeledes ske underretning til Hvidvasksekretariatet hos den Nationale enhed for Særlig Kriminalitet. Underretningen skal ske, selvom der er tale om små beløb eller ligefrem en fejl, der først senere er blevet berigtiget. De nyeste tal fra Finanstilsynet viser, at revisorerne tager underretningerne alvorligt. Med øget fokus på hvidvask er antallet af underretninger nemlig steget fra godt 20 stk. om året til 2.000 stk., heraf omhandler to tredjedel af dem ulovlig kapitalerhvervelse (Hauerslev, 2023).

Der er en uoverensstemmelse i lovgivningen i behandlingen af lån til aktionærer, alt efter om man ser på det selskabsretligt eller skatteretligt. Selskabsretligt har det siden 2017 været lovligt at yde aktionærlån under visse betingelser, som er fastsat i selskabsloven § 210. Men selvom det selskabsretligt er lovligt, så er skattereglerne ikke ændret, og aktionærlånet skal beskattes efter ligningsloven § 16 E. Derfor har flere revisionshuse de seneste år været ude med artikler og information "Pas på de ulovlige kapitalerhvervelse" samt oplysninger om renten, som er på ulovlig aktionærlån.

Aktionærlån bliver ikke kun begået af "uvidende" erhvervsfolk, selv en partner hos Deloitte har haft ulovlig kapitalerhvervelse (Schmidt, 2024).

Det vil i de efterfølgende afsnit blive uddybet, hvordan ulovlig lån håndteres selskabspligtigt og skatteretligt, samt hvilke problemer disse regelsæt giver kapitalere, der optager kapitalerhvervelse.

Problemstilling

Kapitalejerlån behandles lovligningsmæssigt af både selskabs- og skatteloven. I 2017 blev det lovligt at yde kapitalejerlån selskabsretligt. Men siden 2012 er kapitalejerlån blevet beskattet efter ligningslovens § 16 E, hvilket leder til, om der er sammenhæng mellem selskabsloven og ligningsloven i behandlingen af kapitalejerlån, eller om det medfører uhensigtsmæssige konsekvenser for låntageren.

Problemformulering

Hvilke juridiske udfordringer er der ved kapitalejerlån i samspillet mellem selskabslovens § 210 og ligningslovens § 16 E

Undersøgelsesspørgsmål

- Hvordan er det selskabsretlige og skatteretlige lovgrundlag angående kapitalejerlån ydet til fysiske personer?
- Hvilke retslige og praktiske udfordringer danner sammenspillet mellem SL § 210 og LL § 16 E grundlag for?
- Hvilken konsekvenser har ydelsen af ulovlige kapitalejerlån selskabsretlig og skatteretligt for selskabet og låntager?

Afgrænsning

Specialet behandler de selskabsretlige og skatteretlige regler vedrørende kapitalejerlån, primært med fokus på SL § 210 og LL § 16 E.

Specialet vil ikke gennemgå den historiske udvikling vedrørende kapitalejerlån i skatte- og selskabsretten, da det ikke vurderes at være relevant i forhold til besvarelsen af problemformuleringen. Der vil kun være fokus på kapitalejerlån ydet efter indførelsen af ligningslovens § 16 E i 2012, og efter ændringen af selskabslovens § 210 i 2017.

Den selskabsretlige behandling af økonomisk bistand, herunder ydet lån, stille midler til rådighed eller sikkerhed til moderselskaber, kapitalejere og ledelsesmedlemmer er behandlet i selskabslovens §§ 210-215. Der afgrænses fra selskabslovens § 211, som behandler lån til moderselskaber, samt selskabslovens §§ 213 og 214 omhandlende pengeinstitutter og medarbejdere. Der er ligeledes afgrænset fra bestemmelserne i selskabslovens §§ 206-209 omhandlende selvfinansiering.

Specialet vil have fokus på kapitalejerlån ydet fra anparts- og aktieselskaber. Der afgrænses dermed fra virksomhedsskatteordningen og skattetransparente enheder.

Der afgrænses fra at behandle lån mellem et datter- og moderselskab samt lån, hvor enten låntager eller långiver er udenlandsk. Specialet vil alene beskæftige sig med kapitalejerlån mellem et selskab og en kapitalejer, der er en fysisk person.

Der afgrænses til kun at behandle kapitalejerlån, hvor kapitalejer har hævet penge fra virksomheden. Der tages ikke højde for sikkerhedsstillelser, midler der stilles til rådighed for kapitalejeren eller udlån til andre selskaber.

Metode

Afsnittet vil, udover en gennemgang af metoden, indeholde et overblik over specialets opbygning, dataindsamling og kildekritik samt begreber og forkortelser, der er brugt i specialet.

I dette speciale vil den juridiske metode blive anvendt til behandling af de juridiske problemstillinger i lovgivningen for kapitalejerlån i henholdsvis selskabs- og skatteloven.

Når der skal findes frem til gældende ret, er følgende retskilder relevante:

1. Grundloven
2. Love vedtaget i Folketinget
3. Reguleringer med hjemmel i lov
4. Retspraksis
5. Sædvanebestemte regler og forholdsnatur
6. EU-retten og folkeretten

Retliggørelsen af de mange regler øger risikoen for, at regelkonflikter kan forekomme. Der anvendes følgende principper ved konflikt mellem reglerne:

- Lex superior-princippet: Den højere lov, går forud for den lavere lov i tilfælde af modstrid.
- Lex posterior-princippet: Den senere lov, går forud for den tidligere lov.
- Lex specialis-princippet: Den specielle lov, går forud for den generelle og bredere regel.

Der vil i henvisninger til love og paragraffer henvises til seneste lovebekendtgørelse og dermed gældende lov, medmindre andet er angivet. Lovgivningens nummer og dato vil fremgå af litteraturlisten.

Der anvendes en subjektiv fortolkning af lovens forarbejder samt bemærkninger og betænkninger til loven. Dette skyldes, at subjektive fortolkninger er karakteriseret ved, at der sker inddragelse af lovens forarbejder ved tvivlsom eller udfordrende fortolkning, hvor lovgivers vilje kommer til udtryk.

Hvorimod der ved objektiv fortolkning blot sker inddragelse af lovens ordlyd uden at inddrage forarbejderne til loven.

Opgavens struktur

I specialet gennemgås og analyseres først reglerne vedrørende kapitalejerlån i et selskabsretligt perspektiv. Herefter redegøres og analyseres reglerne vedrørende kapitalejerlån i et skatteretligt perspektiv. Dernæst sammenholdes og analyseres forskellen mellem skatteretten og selskabsretten. Dette leder til de juridiske udfordringer der er i samspillet mellem selskabsloven § 210 og ligningslovens § 16 E.

Dataindsamling og kildekritik

Der er for at opnå indsigt og viden om kapitalejerlån, herunder viden om sammenspillet mellem selskabsloven og ligningsloven taget udgangspunkt i forskellige kilder.

De primære kilder består hovedsageligt af selskabsloven og ligningsloven samt forarbejderne til disse. De er anvendt til at skabe en forståelse for de lovmæssige perspektiver vedrørende selskabsretligt og skattemæssige regler omkring kapitalejerlån.

Der er anvendt sekundære kilder i form af artikler fra Erhvervsstyrelsen samt den juridiske vejledning fra SKAT. Det er ikke meningen at SKAT skal have en holdning til lovgivningen, men derimod være objektive til loven. Jeg har forholdt mig kritisk til den juridiske vejledning og styresignaler, da de principielt kan udstedes uden hjemmel i loven. SKAT har dog til opgave at sikre at danskerne og virksomheder overholder de gældende skatteregler og lov. Den juridiske vejledning, kan ændre sig i forbindelse med domme og afgørelse der leder til en nyfortolkning af loven.

Endvidere er der forholdt sig kritisk til anvendt afgørelser og domme i specialet. Det skyldes at der i disse ofte er mange aspekter, som kan være medvirkende til udfaldet i sagen.

Definitioner og forkortelser

Dette afsnit vil gennemgå anvendte begreber samt give en oversigt over anvendte forkortelser.

Kapitalejer vil som udgangspunkt blive anvendt om låntageren, men det skal bemærkes, at låntager også kan være et ledelsesmedlem eller en nærtstående til disse.

Kapitalejerlån er tidligere blevet omtalt som aktionærlån, derfor kan aktionærlån forekomme i specialet. Men kapitalejerlån dækker over flere end blot én aktionær, hvilket gør det mere anvendeligt i forhold til, hvem der kan være låntager.

Forkortelser

Der vil blive brugt nedenstående forkortelser vedrørende love. Lovgivningens nummer og dato vil fremgå af litteraturlisten.

Love

KSL: Kildeskatteloven

LL: Ligningsloven

RL: Renteloven

SEL: Selskabsskatteloven

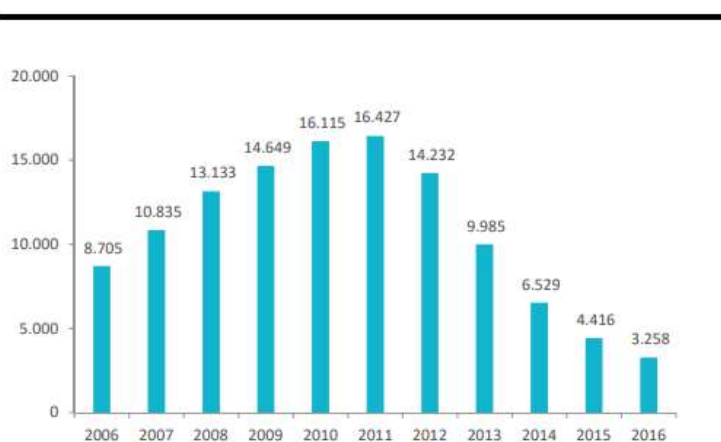
SL: Selskabsloven

ÅRL: Årsregnskabsloven

Baggrund for ændringen i beskatningsreglerne af kapitalejerlån

Der blev i 2012 indført skærpede beskatningsregler for aktionærlån, da en undersøgelse foretaget af SKAT viste, at der trods det daværende selskabsretlige forbud mod aktionærlån forelå et betydeligt antal ulovlige aktionærlån (Bolander, Madsen, Laursen, & Langhave, 2021, s. 1066). En analyse foretaget af FSR vedrørende anmærkninger i årsrapporterne om ulovlige kapitalejerlån fra februar 2018 viser udviklingen i ulovlige lån fra 2006 til 2016. Det kan i Figur 1 ses, at antallet af ulovlige kapitalejerlån stiger i perioden fra 2006 til 2011, hvorefter ulovlige kapitalejerlån falder og bliver ved med at falde frem til 2016 (FSR Analyse, 2018).

Udviklingen i antallet af regnskaber med anmærkninger om ulovlige lån

Kilde: Experian 2017 og FSR-beregninger.

Figur 1: Udviklingen i antallet af regnskaber med anmærkninger om ulovlige lån.

I 2011 er selskaber med anmærkninger om ulovlige lån på sit højeste med 16.427 anmærkninger i revisionspåtegningen. Det svarer til, at af alle selskaberne i 2011, som havde erklæringen med revision eller udvidet gennemgang, var der anmærkninger i 8,5 pct. af regnskaberne. I 2016 er antallet af anmærkninger om ulovligt lån faldet til 2,4 pct. af daværende selskaberne med reviderede regnskaber, jf. Figur 2.

Udvikling i andel reviderede regnskaber med anmærkninger om ulovlige lån

	2011	2012	2013	2014	2015	2016
Andel med anmærkning om ulovlige lån blandt regnskaber med revision eller udvidet gennemgang	8,5%	7,7%	5,9%	4,3%	3,2%	2,4%

Kilde: Experian 2017 og FSR-beregninger

Figur 2: Udvikling i andel af reviderede regnskaber med anmærkninger om ulovlige lån (FSR Analyse, 2018)

Tendensen til stigningen i ulovlige kapitalejrlån kan bl.a. skyldes finanskrisen fra 2007-2009, hvor mange virksomheder havde det svært. Det var i den periode mindre likviditetsbelastende for selskabet, at hovedaktionæren foretog hævnninger og dermed ulovligt lån frem for reelle lønudbetalinger med skattetræk. Men der sker også noget andet i 2011, som kan have indvirkning på, at ulovlige kapitalejrlån falder. Nemlig lempelsen af revisionspligt, som betød, at størrelsesgrænserne for fravalg af revision blev ændret. Lempsen betød, at størrelsesgrænserne for balancesummen og nettoomsætningen blev fordoblet, se Figur 3.

	Balancesum mio. DKK	Nettoomsætning mio. DKK	Antal ansatte
Før lempelsen	1,5	3	12
Efter lempelse i 2011	4	8	12

En virksomhed kan fra-vælge revision, hvis den på to af hinanden følgende år ikke overskrider 2 af de 3 ovenstående grænser

Figur 3: Størrelsesgrænser for fravalg af revision (LSF 190, 2010)

Endvidere blev det for holdingselskaber i 2013 muligt at fravælge revision, da de sidestilles med klasse b-virksomheder i forhold til revisionspligten. Dermed var det muligt for holdingselskaber med op til 8 mio. kr. i nettoomsætning på koncernniveau at fravælge revision (FSR Analyse, 2018).

Det er kun i de årsrapporter, hvor en revisor giver erklæring med revision eller udvidet gennemgang, at der er mulighed for at gøre opmærksom på, at der er et ulovligt lån i regnskabet.

I 2012 sker der det i skatteretten, at der bliver indført en ny regel i ligningsloven, LL § 16 E, som definerer, at et lån fra et selskab til dets hovedaktionær skal beskattes som udbytte eller løn (Bolander, Madsen, Laursen, & Langhave, 2021, s. 1066).

Faldet i anmærkninger om ulovligt lån fra 2011-2016 kan derfor skyldes, at først blev grænserne for revisionspligt hævet, at der blev indført en ny lov i ligningsloven og sidst men ikke mindst, at holdingselskaber ikke var forpligtet til revisionserklæring. Ulovlige lån i reviderede regnskaber falder med 6,1 procentpoint fra 2011-2016, jf. Figur 2. Det skal dog ses i sammenhæng med antallet af selskaber, som har fravalgt revision og udvidet gennemgang i den samme periode. I 2011 var der 20.013 selskaber, som fravalgte revision og udvidet gennemgang, hvor antallet i 2016 var steget til, at 117.666 selskaber har fravalgt dette (FSR Analyse, 2018).

Holdningen til aktionærlån har været vekslende gennem tiden, hvilket har været afspejlet i selskabsloven. Der har været perioder, hvor aktionærlån var tilladt i børsnoterede selskaber, men ikke

tilladt i andre selskabsformer. Der har i selskabsloven været et generelt forbud mod kapitalejrlån fra 1982 til 2016. En af grundene til forbuddet mod kapitalejrlån var for at beskytte kreditorerne. Holdningen er, at det ikke skal være muligt for selskabets ledelse eller aktionærer at bevillige sig selv lån, som vil påføre selskabet tab og derigennem også give kreditorerne et tab. Med forbuddet ville man også sikre, at kapitalejerne ikke kunne få midler ud af selskabet uden at skulle betale skat af beløbet (Modernisering af selskabsretten. Betænkninger nr. 1498, 2008, s. 485). Der er ingen EU-reguleringer vedrørende aktionærlån, og det er op til de enkelte medlemslande om, hvorvidt det er tilladt at yde lån til aktionærer og ledelsesmedlemmer eller ej. Det er i de fleste medlemslande lovligt at yde lån til kapitalejer, ledelsesmedlemmer og deres nærtstående, dog har hvert enkelt land forskellige restriktioner, som skal forhindre misbrug og for at beskytte selskabskapitalen (Modernisering af selskabsretten. Betænkninger nr. 1498, 2008, s. 488).

I 2016 fremsatte erhvervs- og vækstminister Troels Lund Poulsen (V) et lovforslag om betinget lovliggørelse af kapitalejrlån. Lovforslaget blev vedtaget i december 2016 og trådte i kraft 1. januar 2017 (Lovforslag nr. 23 af 5. oktober 2016)¹. Det betyder, at SL § 210 blev omformuleret til at have en positiv formulering i modsætning til tidligere, hvor der var et direkte forbud mod kapitalejrlån. Det leder til næste afsnit om selskabsretlig håndtering af kapitalejrlån.

Kapitalejerlån – Selskabsretligt

I selskabsloven §§ 210-215 er de selskabsretlige regler om kapitalejrlån angivet. Lovens systematik er, at tilladelsen til at yde lån er fastlagt i SL §210 stk. 1, såfremt betingelserne i SL §210 stk. 2 er opfyldt. Herefter fremgår det af selskabsloven, at lån til moderselskaber behandles af SL § 211, lån ydet i en sædvanlig forretningsmæssig disposition fremgår af SL § 212. Undtagelser til §210 fremgår af SL §§ 213 og 214, som omhandler henholdsvis pengeinstitutter og medarbejdere. Tilbagebetalingspligten, hvis der er ydet lån i strid med SL §210, fremgår af SL § 215.

Der vil i det efterfølgende kun blive fokuseret på SL §§ 210, 212 og 215.

Selskabsloven § 210

”§210 Et kapital-selskab kan direkte eller indirekte stille midler til rådighed, yde lån eller stille sikkerhed for kapitalejer eller ledelsen i selskabet, hvis betingelserne i stk. 2 er opfyldt.”

¹ L 23 Forslag til lov om ændring af selskabsloven og årsregnskabslove. (Ændrede krav til ejerregistrering, betinget lovliggørelse af kapitalejrlån m.v.)

I SL § 210, stk. 2, er der tre betingelser, som skal være opfyldt for, at et kapitalsselskab kan yde økonomisk bistand.

1. Der skal være frie reserver, som kan rumme den økonomiske bistand, og det skal være på sædvanlige markedsvilkår.
2. Den økonomiske bistand skal træffes af generalforsamlingen. Der kan være økonomisk og tidsbegrænsede krav i beslutningen om at yde økonomisk bistand. Den økonomiske bistand må ikke udgøre et større beløb, end der er foreslået og givet tilladelse til af ledelsen.
3. Der kan først træffes beslutning om at yde bistand efter aflæggelsen af selskabets første årsrapport, hvilket hænger sammen med punkt 1 om, at der skal være frie reserver.

Det skal bemærkes, at alle betingelserne skal være opfyldt for, at lånet er lovligt ifølge selskabsloven.

Forståelsen af direkte og indirekte lån

Direkte lån foreligger i de situationer, hvor kapitalejer låner penge af sit selskab. Hvorimod det er mere komplekst ved indirekte lån, da der ofte er indblandet flere selskaber og forskellige selskabskonstruktioner, flere mellemmand og udbetalinger. Det er f.eks. et indirekte lån, når et dansk selskab yder et lån til et udenlandsk selskab, som videreudlåner beløbet til en udenlandsk aktionær, der behersker det danske selskab eller eventuelt begge selskaber (Den juridiske vejledning C.B.3.5.3.3, 2024). Der vil i de efterfølgende afsnit kun blive fokuseret på direkte lån mellem selskabet og kapitalejer.

Definition af kapitalejerlån

Kapitalejerlån omfatter alle former for økonomisk bistand. Det betyder, at kapitalejerlån kan defineres som lån fra selskabet, når der stilles midler eller sikkerhedsstillelser til rådighed samt ydes lån i form af likvider til:

- Selskabets kapitalejere, både fysiske og juridiske personer.
- Selskabets ledelsesmedlemmer, som omfatter direktionen, bestyrelsen og tilsynsråd samt disses suppleanter.
- Nærtstående personer, der er knyttet til en person nævnt i foregående punkter ved ægteskab, slægtskab i ret op-eller nedstigende linje, eller som står den pågældende særligt nær (Erhvervsstyrelsen, 2023).

Det skal bemærkes, at det vil være et ulovligt lån til ovenstående personer, hvis selskabet ikke iagttager betingelserne i SL § 210 stk. 2.

Hvem er omfattet af reglerne om kapitalejerlån i et selskabsretligt perspektiv?

Långiver

Det er et kapitalselskab, som kan yde lån, jf. SL § 210. Kapitalselskab er defineret som et anpartsselskab (ApS), aktieselskab (A/S) eller partnerselskab (P/S) jf. SL § 5, nr. 18. Hovedkendetegnet for disse kapitalselskaber er, at de ikke hæfter personligt over for kreditorerne, men alene kun med den indskudte kapital i selskabet.

Låntager

Lånet kan ydes til kapitalejer eller ledelsen i selskabet og disses nærtstående personer jf. SL § 210. Det vil dog kun være et lovligt lån, hvis betingelserne i SL § 210, stk. 2 er opfyldt.

Kapitalejer

Kapitalejer er defineret af SL § 5, nr. 16 som enhver ejer af en eller flere kapitalandele. Det vil sige, at kapitalejer både omhandler aktionærer og anpartshavere. I SL § 210 er der ikke fastsat nogen bestemmelse for størrelsen af kapitalandele, eller om der er bestemmende indflydelse; der er derfor ikke noget minimumskrav. Derfor gælder bestemmelserne uanset, om kapitalejeren anvender sin indflydelse i selskabet eller ej.

Ledelsen

Ledelsen er defineret som et medlem af selskabets tilsynsråd, bestyrelse eller direktion jf. SL § 5, nr. 20. Det fremgår af SL § 111, stk. 4, at loven også finder anvendelse for suppleanter til bestyrelsen og tilsynsrådet.

Nærtstående personer

Nærtstående jf. SL § 210 er defineret som personer, som ved ægteskab er forbundet med kapitalejeren eller ledelsen. Men også personer ved slægtskab i ret op- eller nedstigende linje, eller som på anden måde står kapitalejeren eller ledelsen særligt nær. Bestemmelsen ”særligt nær” tager fortrinsvis sigte på samlevende, men f.eks. søskende kan også være opfattet af bestemmelsen.

Moderselskabet

Lån, der er ydet til moderselskabets kapitalejer, ledelsesmedlemmer eller nærtstående personer til disse ved slægtskab i ret op- og nedstigende linje eller særligt nærtstående personer, vil også være omfattet af SL § 210.

Ydelsestidspunktet for lånet

Det er långivningstidspunktet, som er afgørende for, om låntager er omfattet af SL § 210. Derfor vil et lån til en uafhængig tredjemand ikke være omfattet af SL § 210, heller ikke selvom personen efterfølgende indtræder i ledelsen af selskabet. Lånet skal derfor ikke straks tilbagebetales, hvis lånevilkårene ikke ændres i et væsentligt omfang. Omvendt vil et lån til kapitalejer eller ledelsesmedlem, som ikke opfylder kravene i SL § 210, ikke kunne lovliggøres ved, at låntager udtræder af selskabet (Erhvervsstyrelsen, 2023).

Betingelserne for det lovlige kapitalejerlån SL § 210, stk. 2

I dette afsnit vil der blive redegjort for de betingelser, der er i SL § 210, stk. 2, som alle skal være opfyldt, for at selskabet kan yde et lovligt kapitalejerlån efter SL § 210.

SL § 210, stk. 2. For at et kapitalsselskab kan yde økonomisk bistand jf. stk. 1, skal følgende betingelser være opfyldt:

- 1. Den økonomiske bistand skal kunne rummes inden for selskabets frie reserver, jf. § 180, stk. 2, og skal ydes på sædvanlige markedsvilkår.*
- 2. Beslutningen om at yde økonomisk bistand skal enten træffes af generalforsamlingen eller af selskabets centrale ledelsesorgan efter bemyndigelse fra generalforsamlingen. Generalforsamlingens bemyndigelse kan indeholde økonomiske og tidsmæssige begrænsninger. Den økonomiske bistand må ikke udgøre et større beløb, end der er foreslået eller tiltrådt af selskabets centrale ledelsesorgan.*
- 3. Beslutningen om at yde økonomisk bistand kan først træffes efter aflæggelsen af selskabets første årsrapport.*

Frie reserver

Det fremgår af SL § 210 stk. 2, nr. 1, at kapitalejerlånet skal kunne rummes inden for selskabets frie reserver. I bestemmelserne henvises til SL § 180 stk. 2, som foreskriver, at:

”Som udbytte kan kun anvendes frie reserver, hvorved forstås beløb, som i selskabets seneste godkendte årsregnskab er opført som overført overskud, og reserver, som ikke er bundet i henhold til lov eller vedtægter, med fradrag af overført underskud.”

Det er således præciseret, at det kun er de frie reserver, som selskabet kan udlodde ved selskabets ordinære generalforsamling, der kan anvendes til kapitalejerlån. Dermed kan frie reserver, som er opstået efter den senest aflagte årsrapport ikke anvendes, altså de frie reserver, som kan udloddes som ekstraordinært udbytte. Dette er for at fastholde beskyttelsen af selskabets kreditorer, da kapitalejerlånet kun kan ydes af midler, som kreditorerne under alle omstændigheder kan risikere, ikke forbliver i selskabet (Lovbemærkninger til lovforslag nr. L 23, s. 8).

Der fremgår ligeledes af lovbemærkninger til lovforslag L 23, at det er den samlede økonomiske bistand, der skal kunne rummes inden for selskabets frie reserver. Det betyder, at de frie reserver også skal kunne rumme indeholdt beløb til afregning af udbytteskat eller A-skat og AM-bidrag, da lånet jf. LL § 16 E vil være skattepligtigt (Lovbemærkninger til lovforslag nr. L 23, s. 14).

Sædvanlige markedsvilkår

Det fremgår yderligere af SL § 210 stk. 2, nr. 1, at kapitalejerlånet skal ydes på sædvanlige markedsvilkår. I lovbemærkninger til lovforslag L 23 fremgår det, at sædvanlige markedsvilkår indebærer, at rentefod, aftalt låneafvikling, sikkerhedsstillelser og kreditvurdering skal være på de samme vilkår, som kapitalejer eller ledelsesmedlemmet ville kunne opnå i en bank (Lovbemærkninger til lovforslag nr. L 23, s. 14). Det er, jf. SL § 127, ledelsens ansvar at sikre, at kapitalejerlånet opfylder betingelser om at være ydet på sædvanlige markedsvilkår. Ligeledes må ledelsen ikke medvirke til dispositioner, som er medvirkende til at skaffe visse kapitalejere en utilbørlig fordel på andre kapitalejeres eller selskabets bekostning jf. SL § 127. I høringsnotat til lovforslag L 23 fremgår det, at selskabet skal foretage en kreditvurdering af låntager på samme måde, som en kreditor ville kreditvurdere en potentiel låntager (Høringsnotat til lovforslag nr. L 23, s. 11). Erhvervsstyrelsen vurderer, at en kreditvurdering må anses for at være en forudsætning for, at lånet er ydet på sædvanlige markedsvilkår. Da låntagers kreditværdighed er afgørende for fastsættelsen af lånevilkårene (Erhvervsstyrelsen, 2023). Endvidere har selskabet pligt til at påse, at selskabets kapitalberedskab til enhver tid er forsvarligt, jf. §§ 115 og 118. Dermed kan kapitalejerlånet kun ydes, hvis det er forsvarligt under hensyntagen til selskabets økonomiske stilling (Høringsnotat til lovforslag nr. L 23, s. 11).

Generalforsamlingens godkendelse

Det fremgår af SL § 210 stk. 2 nr. 2, at beslutningen om at yde økonomisk bistand i form af kapitalejerlån skal træffes af enten generalforsamlingen eller af selskabets centrale ledelsesorgan, som skal have bemyndigelse fra generalforsamlingen. For at selskabet kan godkende, at der ydes et kapitalejerlån, skal beslutningen træffes med simpelt stemmeflertal, medmindre andet står i selskabets vedtægter, jf. SL §§ 105 og 124, stk. 3. Det skal dog bemærkes, at vedtægterne ikke kan mindske kravet om simpelt stemmeflertal, men kun kan foreskrive strengere krav, som f.eks. større stemmeflerhed eller afholdelse af to generalforsamlinger.

Desuden fremgår det af SL § 210 stk. 2, nr. 2, at bemyndigelsen til selskabets centrale ledelsesorgan kan indeholde økonomiske og tidsmæssige begrænsninger for kapitalejerlånet. Kapitalejerlånet må ikke overstige det beløb, som er foreslået eller tiltrådt af selskabets centrale ledelsesorgan.

Træffes efter aflæggelsen af selskabets første årsrapport

Det fremgår af SL § 210 stk. 2, nr. 3, at beslutning om at yde kapitalejerlån først kan træffes, når selskabet har aflagt sin første årsrapport. Det hænger sammen med, at lånet skal kunne rummes inden for selskabets frie reserver jf. SL 210 stk. 2, nr. 1. Selskabets frie reserver vil først være til stede, når der er aflagt den første årsrapport. Betingelsen kan derfor anses for at være formalia, idet frie reserver forudsætter, at selskabet har aflagt en årsrapport jf. SL § 180 stk. 2, som definerer frie reserver.

Yderligere betingelser ved ydelsen af kapitalejerlån

Selskabet skal for at kunne yde økonomisk bistand til ledelsen og kapitalejer m.fl. også følge bestemmelserne i årsregnskabsloven § 35 a. Heri fremgår det, at selskabet under egenkapitalen skal binde et beløb svarende til kapitalejerlånet under posten ”reserver for udlån og sikkerhedsstillelse”. Dette er for at sikre, at beløb, der er udlånt i henhold til SL § 210, ikke fortsat fremgår af selskabets årsrapport som en fri reserve, som selskabet kan råde over til f.eks. udbytteudlodning (Lovbemærkninger til lovforslag nr. L 23, s. 16).

Den bundne reserve til ”reserve for udlån og sikkerhedsstillelse” kan ikke formindskes eller elimineres af virksomhedens underskud. Reserven skal kun formindskes eller opløses i takt med, at kapitalejerlånet nedbringes eller bringes til ophør. Der er mulighed for, at reserven reduceres med udbytte, som besluttet på den kommende generalforsamling. Men det er en forudsætning, at kapitalejeren uigenkaldeligt har tilkendegivet at ville acceptere en modregning mellem udbyttet og kapitalejerlånet senest på balancedagen. I modregning skal der tages forbehold for udbytteskatten,

som selskabet skal tilbageholde; derfor kan der kun modregnes med nettobeløbet til kapitalejerne. Denne modregning er tilladt for, at kapitalejer undgår at skulle optage et banklån for at indfri deres lån til selskabet. Hvorefter kapitalejer skal have udbytte for at kunne indfri lånet i banken.

Endvidere fremgår det af lovbemærkninger til lovforslag L 23, at selskabet skal kunne dokumentere rigtigheden af registreringer i selskabets bogføring jf. bogføringsloven § 9. Dermed skal et selskab, som vil yde et kapitalejerlån, kunne dokumentere, at beslutninger er truffet på en generalforsamling eller af selskabets ledelse efter bemyndigelse fra generalforsamlingen. Dokumentation vil bestå af en protokol, hvori alle forhandlinger og beslutninger taget på generalforsamlingen er nedfældet skriftligt og underskrevet af dirigenten jf. SL § 101, stk. 3. Hvis beslutningen om at yde et kapitalejerlån er truffet af den øverste ledelse, og den øverste ledelse består af flere medlemmer, fremgår det af SL § 128, at der ligeledes skal føres en protokol over forhandlingerne og beslutningerne, som skal underskrives af alle tilstedeværende medlemmer.

Desuden følger det af direktionen, bestyrelsen og et eventuelt tilsynsråds almindelige forpligtelser at sikre, at selskabet har den nødvendige likviditet til at opfylde selskabets nuværende og fremtidige forpligtelser efterhånden, som de forfalder jf. SL § 115 stk. 5, SL § 116 stk. 5, samt SL § 118 stk. 2. Dermed skal de til enhver tid vurdere den økonomiske situation og sikre, at selskabet har et forsvarligt kapitalberedskab (Lovbemærkninger til lovforslag nr. L 23, s. 8). Det kan dermed konkluderes, at der skal udvises forsvarlighed, før der kan ydes et kapitalejerlån efter SL § 210.

Sædvanlige forretningsmæssige dispositioner SL § 212.

Der er en undtagelse til SL § 210, som gør, at der kan ydes lån i forbindelse med sædvanlige forretningsmæssige dispositioner jf. SL § 212.

Kapitalselskaber kan jf. SL § 212 yde lån til kapitalejer og ledelsen, uanset at betingelserne i § 210 stk. 2 ikke er opfyldt, såfremt det sker som led i en sædvanlig forretningsmæssig disposition.

Sædvanlige forretningsmæssige dispositioner er kendetegnet ved, at det er en transaktion, som løbende bliver foretaget i selskabet med uafhængige partnere. Der skal altid foretages en konkret vurdering af, om transaktionen kan betragtes som sædvanlig for både branchen og selskabet. Der er endvidere krav om, at vilkårene i transaktionen skal være på sædvanlige vilkår. Det betyder, at betalingsbetingelser, kreditvurdering, sikkerhedsstillelse mv. skal ske på samme vilkår, som hvis transaktionen var gennemført med en tredjepart (Lovbemærkninger til lovforslag nr. L 23, s. 15).

Da der er tale om en transaktion som led i en sædvanlig forretningsmæssig disposition, vil den ikke kræve generalforsamlingsgodkendelse.

Oplysningskrav til kapitalejerlån

Når selskabet har et tilgodehavende, som er omfattet af selskabslovens § 210 på balancetidspunktet, skal det fremgå af selskabets årsregnskab i balancen under posten ”Tilgodehavende hos selskabsdeltagere og ledelse”. Dette vil f.eks. være tilgodehavende hos kapitalejer eller et ledelsesmedlem.

Når der er tale om tilgodehavende ved ledelsesmedlemmer, skal der angives supplerende note i årsregnskabet. Noten skal indeholde oplysninger om tilgodehavendets størrelse, væsentlige lånevilkår, og om beløb, der er tilbagebetalt i året jf. årsregnskabsloven § 73. Oplysningskravet gælder for både lovlige og ulovlige lån.

Har revisor en begrundet formodning om, at medlemmer af ledelsen ikke har overholdt den selskabsretlige lovgivning ved udlodning af kapitalejerlån, skal revisor fremhæve forholdet i årsrapporter. Det betyder, at i de årsrapporter, som er revideret herunder udvidet gennemgang, skal revisor fremhæve forholdet og særskilt give oplysninger om et ulovligt kapitalejerlån.

Hovedparten af danske selskaber indberetter årsregnskabet digitalt. Det giver Erhvervsstyrelsen mulighed for at foretage systematisk kontrol af regnskaber, som indeholder oplysninger om kapitalejerlån. Hvis der indledes en kontrolsag af styrelsen på baggrund af oplysningerne i årsrapporten, vil ledelsen have mulighed for at redegøre for, om det er et lovligt lån efter selskabslovens § 210 stk. 2, eller om det er omfattet af undtagelsesbestemmelserne i selskabsloven SL §§ 211-214. Reviderede årsregnskaber har en frist på 6 uger til at indsende en redegørelse for, at lånet efter ledelsens vurdering ikke er ulovligt, eller dokumentation for, at det ulovlige lån er tilbagebetalt (Erhvervsstyrelsen, 2023).

Opfylder lånet betingelserne i SL § 210 stk. 2 om, at det skal kunne rummes inden for de frie reserver, være givet på sædvanlige markedsvilkår, og beslutningen om at yde lånet er truffet på en generalforsamling, efter at selskabet skal have aflagt sin første årsrapport, vil styrelsen kræve, at ledelsen indsender behørig dokumentation som gældsbeholdning, kreditvurdering samt en fyldestgørende redegørelse for de faktiske forhold vedrørende lånet for at bevise, at lånet opfylder betingelserne i SL § 210 stk. 2. Det vil altid være en konkret vurdering, om det pågældende lån opfylder betingelserne for at være lovligt.

Fejlekspeditioner og bagatelgrænser

Der er i SL §§ 210-215 ikke angivet nogen bagatelgrænse eller håndtering af kapitalejerlån opstået ved en fejl. Når kapitalejerlån er opstået ved en fejl, må der være tale om et ulovligt kapitalejerlån, da reglerne i SL § 210 stk. 2 ikke er opfyldt.

Der er ligeledes ikke angivet nogen bagatelgrænse i lovgivningen. Men revisoren kan konkludere, at det ulovlige aktionærlån må betragtes som et uvæsentligt forhold og som konsekvens heraf ikke give oplysninger herom i revisionspåtegningen. Der er tale om et uvæsentligt forhold, hvis det ulovlige aktionærlån ikke overstiger kr. 20.000. Selvom revisoren vurderer, at der er tale om et uvæsentligt forhold, er der stadig pligt til at foretage en underretning i henhold til hvidvaskloven. Underretningspligten består uagtet, om revisor har medtaget en oplysning om lånet i revisionspåtegningen eller ej (Erhvervsstyrelsen, 2022).

Delkonklusion selskabsretligt

Det er overordnet lovligt jf. selskabsretten, at selskabet yder kapitalejerlån til kapitalejer, ledelsen og nærtstående personer til disse, såfremt betingelserne i SL § 210 stk. 2 er opfyldt. Det er kun selskabets frie reserver, der kan udloddes på selskabets ordinære generalforsamling, som kan anvendes til at yde kapitalejerlån. Det vil altså sige det beløb, som er til rådighed som en fri reserve under egenkapitalen i henhold til den seneste aflagte årsrapport. Betingelserne minder i høj grad om betingelsen for udlodning af udbytte til kapitalejer. Kravet om frie reserver har hovedsageligt til formål at sikre, at kapitalejerlånet ikke vil være til skade for selskabet og dets kreditorer.

Der er desuden også krav om, at kapitalejerlånet skal ydes på sædvanlige markedsvilkår. Det stiller krav til selskabet om at lave en kreditvurdering af låntager, hvilket skal sikre, at lånet er ydet på de samme vilkår, som kapitalejer eller ledelsesmedlemmet ville kunne opnå i en bank.

Direktionen og bestyrelsen skal til enhver tid vurdere selskabets økonomiske situation og sikre, at selskabet har et forsvarligt kapitalredskab. Der skal altså udvises økonomisk forsvarlighed, før der kan ydes et kapitalejerlån efter SL § 210.

Kapitalejerlån – Skatteretligt

De skærpede beskatningsregler og dermed indførelse af § LL 16 E for aktionærlån blev indført i 2012, da SKAT havde foretaget en compliance-undersøgelse, der trods det selskabsretlige forbud mod aktionærlån viste, at der forelå et betydeligt antal ulovlige aktionærlån (Bolander, Madsen, Laursen,

& Langhave, 2021, s. 1066). Alle aktionærlån, der er ydet efter den 14. august 2012 eller senere, er omfattet af LL § 16 E.

Kapitalejerlån er skatteretligt reguleret efter bestemmelserne i ligningsloven § 16 E.

”§ 16 E. Hvis et selskab m.v. omfattet af selskabsskattelovens § 1 stk. 1, nr. 1 eller 2, og tilsvarende selskaber m.v. hjemmehørende i udlandet direkte eller indirekte yder lån til en fysisk person, behandles lånet efter skattelovgivningens almindelige regler om hævninger uden tilbagebetalingspligt, forudsat at der mellem långiver og låntager er en forbindelse omfattet af § 2. 1. pkt. finder ikke anvendelse på lån, der ydes som led i en sædvanlig forretningsmæssig disposition, på sædvanlige lån fra pengeinstitutter eller på lån til selvfinansiering som nævnt i selskabsloven § 206 stk. 2. 1. og 2. pkt. finder tilsvarende anvendelse på sikkerhedsstiller og på midler, der stilles til rådighed.

Stk. 2. Ved tilbagebetaling af lån m.v., der er beskattet efter stk. 1, medregnes det tilbagebetalte ikke ved opgørelsen af selskabets skattepligtige indkomst.”

Selvom det i 2017 selskabsretligt blev lovligt at yde aktionærlån under visse betingelser jf. SL § 210, ændrede det ikke på skattereglerne. Ligningslovens § 16 E tager ikke hensyn til selskabslovens behandling af lånene. Derfor er det muligt, at et aktionærlån kan være lovligt efter selskabsloven, men at aktionæren samtidig skal beskattes efter LL § 16 E.

Kapitalejerlån bliver beskattet fra udbetalingstidspunktet. Formålet med indførelsen var at fjerne de skattemæssige incitamenters til at optage kapitalejerlån som skattefrit alternativ til udbetaling af løn eller udbytte i selskabet. I LL § 16 E betragtes kapitalejerlånet ikke som et ”lån”, men som en hævning uden tilbagebetalingspligt (Den juridiske vejledning C.B.3.5.3.3).

Hvem er omfattet af reglerne om kapitalejerlån i et skatteretligt perspektiv?

Långiver

For at lånet er omfattet af LL § 16 E, skal det være ydet af et selskab omfattet af SEL § 1, stk. 1 nr. 1. eller 2. Det vil sige, at långiver er defineret som et af følgende: Et indregistreret aktie- eller anpartsselskab eller andre selskaber med ingen personlig hæftelse, og hvor overskuddet fordeles forholdsmæssigt ud fra indskudt kapital, samt registrerede selskaber med begrænset ansvar, f.eks. foreninger og andelsselskaber. Lån fra udenlandske selskaber er også omfattet af reglerne i LL § 16 E. Det gælder uanset, om kapitalejerlånet er ydet lovligt eller ulovligt efter udenlandsk ret.

Låntager

Bestemmelserne i LL § 16 E finder kun anvendelse, hvis der mellem långiver og låntager er en forbindelse, som er angivet i LL § 2 (Bolander, Madsen, Laursen, & Langhave, 2021, s. 582).

I LL § 16 E fremgår det, at aktionærlån ydet direkte eller indirekte fra et selskab til en fysisk person i henhold til LL § 2 skal behandles skattemæssigt som en hævning uden tilbagebetalingspligt. Derved skal "lånet" beskattes som løn eller udbytte allerede på udbetalingstidspunktet (Bolander, Madsen, Laursen, & Langhave, 2021, s. 582).

LL § 2 Skattepligtige,

- 1) hvorover fysiske eller juridiske personer udøver en bestemmende indflydelse,*
- 2) der udøver en bestemmende indflydelse over juridiske personer,*
- 3) der er koncernforbundet med en juridisk person,*
- 4) der har et fast driftssted beliggende i udlandet,*
- 5) der er en udenlandsk fysisk eller juridisk person med et fast driftssted i Danmark, eller*
- 6) der er en udenlandsk fysisk eller juridisk person med kulbrintetilknyttet virksomhed omfattet af kulbrinteskattelovens § 21, stk. 1 eller 43.*

Dermed skal lånet være til en fysisk person, som har bestemmende indflydelse over selskabet, eller der skal være en tilknytning til selskabet jf. LL § 2. Ved bestemmende indflydelse skal forstås ejerskab og/eller rådighed over stemmerettighederne med mere end 50 pct. af henholdsvis kapitalandele eller af stemmerne. Ved bedømmelsen af, om den skattepligtige har bestemmende indflydelse over selskabet, medregnes kapitalandele og stemmerettighederne, som ejes personligt af kapitalejeren og dennes nærtstående i koncernforbundne selskaber². "

Lån til mindretalsaktionærer vil ikke nødvendigvis være omfattet af LL § 16 E, da de ikke har rådighed eller ejerskab på over 50 % af stemmerettighederne eller kapitalandele, medmindre der er en nærtstående relation, som påvirker antallet af stemmerettigheder.

² Ved koncernforbundne selskaber skal forstås, at samme kreds af selskabsdeltagere har bestemmende indflydelse, eller hvor der er fælles ledelse jf. LL § 2, stk. 3.

Nærtstående

Det er ikke kun lån til kapitalejeren med bestemmende indflydelse, som er omfattet af reglerne i LL § 16 E. I LL § 2, stk. 2 henvises til LL § 16 H for definitionen af nærtstående.

Nærtstående er defineret i LL § 16 H, stk. 6 som den skattepligtiges ægtefælle, forældre og bedsteforældre samt børn (inkl. sted- og adoptivbørn) og børnebørn og disses ægtefæller. I forhold til definitionen af nærtstående nævnes f.eks. ikke søskende og samlevende, hvilket kan tyde på, at de ikke anses for nærtstående parter i denne sammenhæng. En afgørelse fra Højesteret i 2023 viser dog, at listen over nærtstående ikke er udtømmende, da lånet udstedt til en samlevende kæreste blev vurderet til at være til fordel for selskabets hovedaktionær og dermed omfattet af LL § 16 E. Dette skyldes, at lånet anses for at have passeret hovedansparthaverens økonomi, og dermed vurderes lånet at være ydet indirekte til kæresten.

Når den nærtstående person ikke ejer kapitalandele eller stemmerettigheder i selskabet, vil den nærtstående ikke blive beskattet efter LL § 16 E. Men i stedet vil hovedaktionæren blive beskattet efter reglerne i LL § 16 E, da lån ydet til nærtstående vurderes at have passeret hovedaktionærens økonomi, hvilket vil sige, at lånet indirekte er ydet til hovedaktionæren.

Stemmerettighederne betragtes samlet, når det skal vurderes, om flere nærtstående parter har bestemmende indflydelse. Dette betyder, at to nærtstående, f.eks. far og søn, som hver ejer henholdsvis 40 pct. og 20 pct. af kapitalandelene, i fællesskab vil have bestemmende indflydelse, og dermed vil et lån til enten far eller søn eller en anden nærtstående til begge være omfattet af LL § 16 E.

Derudover skal det bemærkes, at lån til selskabstyper, der er skattemæssigt transparente, f.eks. partnerselskaber (P/S), kommanditselskaber (K/S) og interessentskaber (I/S), vil kunne anses for at være omfattet af LL § 16 E. Dette skyldes, at beskattningen af indkomsten fra selskabet sker hos hver enkelt deltager i forhold til størrelsen af den enkelte deltagers andel af selskabet, da selskabet er skattemæssigt transparent. Lån ydet til skattemæssigt transparente selskaber vil være omfattet af LL § 16 E, hvis en eller flere af ejerne efter reglerne i LL § 2, stk. 2 anses for at have bestemmende indflydelse i aktieselskabet.

Undtagelser

Der er nogle dispositioner, som er undtaget fra LL § 16 E. Det drejer sig om:

- Sædvanlige forretningsmæssige dispositioner
- Sædvanlige lån fra pengeinstitutter
- Lovlig selvfinansiering

Det skal bemærkes, at der overordnet er de samme undtagelser, som der er i selskabsloven jf. SL § 212 om lån sædvanlige forretningsmæssige dispositioner, SL § 213 om lån fra pengeinstitutter og SL § 206 om selvfinansiering.

Dette speciale vil ikke gå i dybden med undtagelsen gældende lån fra pengeinstitutter. Undtagelsen må anses for nødvendig for, at pengeinstitutter kan yde et "sædvanligt lån" til en kapitalejer med bestemmende indflydelse, uden at det vil medføre skattepligt. Endvidere er lovlig selvfinansiering undtaget for skattepligt, hvilket skyldes, at selskabsretligt, jf. SL § 206, stk. 2, er det muligt at yde lån til tredjemand i forbindelse med erhvervelse af kapitalandele i selskaber. De skatteretlige bestemmelser skal ikke være en forhindring for, at der er mulighed for at foretage generationsskifte i selskabsformer, derfor er det en undtagelse i LL § 16 E.

Sædvanlige forretningsmæssige dispositioner

Undtagelsen "lån ydet som led i sædvanlige forretningsmæssige dispositioner" er inspireret af SL § 212. Praksis for SL § 212 vil blive anvendt som vejledende ved fortolkning af LL § 16 E. Selvom praksis fra SL § 212 anvendes som vejledende for LL § 16 E, vil det ikke nødvendigvis altid medføre, at fortolkningen af de to lovbestemmelser er ens. Det skyldes, at de to lovbestemmelser varetager forskellige hensyn, der gør, at fortolkningen i nogle situationer vil være forskellige (Skatteudvalget 2011-12 L 199, Bilag 14).

Det vil sige, at hvis hovedaktionæren køber varer eller ydelser fra selskabet på samme vilkår som eksterne kunder, skal kapitalejer ikke beskattes af det mellemværende, der midlertidigt opstår mellem parterne. Men det er en forudsætning, at lånet er en sædvanlig forretningsmæssig disposition for selskabet.

Fejlekspeditioner

Ifølge Den juridiske vejledning er der mulighed for at undgå beskatning ved tilbagebetaling i de tilfælde, hvor der f.eks. er overført penge ved en fejl, eller personen har fået tilladelse til omgørelse efter SFL § 29 (Den juridiske vejledning C.B.3.5.3.3, 2024).

I sager, hvor skatterådet i bindende svar har accepteret, at der er tale om en fejlekspektion, kan f.eks. nævnes SKM.2022.151.SR og SKM2022.174.SR. Den første sag omhandlede, at salgssummen for selskabets salg af anparter ved en fejl blev overført fra køber til anpartshaverens private konto. Det skyldes, at der i anpartshaverens netbank fremgik en konto benævnt "selskabet", men det var oprindeligt en lånekonto til stiftelsen af selskabet. *"Beløbet forlod købers bankkonto den 1. juli 2020, men på grund af almindelig ekspeditionstid hos banken blev pengene først overført til kontoen den 2. juli 2020."* Anpartshaveren opdager fejlen den 2. juli 2020 efter bankens åbningstid og overfører straks beløbet til selskabets konto. Skatterådet lagde vægt på, at fejlen er opdaget med det samme, og beløbet er overført til den rigtige konto. Derfor skal anpartshaveren ikke beskattes efter LL § 16 E (SKM2022.151.SR).

Den anden sag omhandler et selskab, der ved en fejl foretog en pengeoverførsel til anpartshaverens private investeringskonto. Selskabet er ejet 50 pct. af anpartshaverens (A) holdingselskab og 50 pct. af holdingselskab B. Fejlen opstod i forbindelse med, at selskabet etablerede en ny investeringsprofil og depotbank i Nordnet. Anpartshaveren overførte investeringsbeløbet til Nordnet efter instrukser fra holdingselskab B's investeringsrådgiver. Dog viste et internt kontroltjek, at det nyoprettede depot ved en fejl ikke var ejet af selskabet, men derimod privat af anpartshaveren. Der blev straks oprettet et korrekt virksomhedsdepot i Nordnet, hvorefter Nordnet blev instrueret om at flytte penge fra privatdepotet til virksomhedsdepotet. Det overførte beløb stod derfor kun én dag på den fejlrettede depotkonto, som var ejet privat, før de blev overført til virksomhedsdepotet. Skatterådet lagde vægt på, at "overførslen af midlerne skete efter instruks fra investeringsrådgiveren...", samt at fejlekspektionen straks blev videreoverført til selskabets depotkonto. Det er derfor skattestyrelsens opfattelse, at overførslen til anpartshaverens private investeringskonto må anses for skattemæssigt annulleret og ikke er omfattet af LL § 16 E (SKM2022.174.SR).

Det skal bemærkes i de to omtalte sager, at anpartshaveren ikke bliver beskattet efter LL § 16 E, da der tydeligt er tale om en fejlretning, som hurtigt bliver rettet.

I modsætning til ovenstående sager kan nævnes SKM2018.356.SR, hvor der ikke var tale om en fejlekspektion. Anpartshaver ejer 100 % af A ApS, som igen ejer 45 % af B ApS. Det er normalt, at der er overførsler mellem disse to selskaber. Anpartshaver giver rådgiver besked, når der skal foretages en overførsel mellem de to konti, som afhænger af saldoen på konto i B ApS. Den 7. juli 2017 skriver anpartshaver følgende mail til banken.

"Hej D

Jeg ved, at der er kommet ca. kr. 550.000 kr. på min C bankkonto, som du gerne må overføre til min egen konto...tak.

Med venlig hilsen / Best regards

A"

Anpartshavers faste rådgiver holder ferie, og derfor er der en kollega i banken, som varetager overførslen. Banken overfører den 7. juli 2017 kr. 575.378,75 til anpartshaverens private konto fra A ApS. Da anpartshaver ikke anvender netbank og aldrig kigger på sin konto, bliver man først opmærksom på overførslen ultimo oktober 2017, hvor revisoren skal til at bogføre selskabets balance. Banken har erkendt, at de har overført beløbet til en forkert konto, men da der i mailen er anvendt ordlyden "min egen konto", finder skatterådet ikke, at der er lavet en fejloverførsel, da banken blot har overført til den konto, som var angivet i mailen.

Skatterådet fandt, at overførslen skulle beskattes efter skattelovens almindelige regler, da der er gået næsten fire måneder fra overførslen til anmodningen om berigtigelse. Samt at der er anmodet om en overførsel til "min egen konto", som må forstås som anpartshavers private konto og ikke selskabets konto. Der er derfor ikke tale om en fejlekspedition (SKM2018.356.SR).

Der kan dermed konkluderes, at for at overførslen anses for skattemæssigt annulleret og dermed ikke omfattet af LL § 16 E, skal der være tale om en tydelig fejlekspedition, og fejlen skal rettes inden for en til to bankdage. Men det vil formentligt også afhænge af beløbets størrelse, hvor lang tid man i praksis vil acceptere, før fejlen opdages og rettes, hvilket skyldes, at fejlekspeditionen vil være mere synlig jo større beløb, der er tale om.

Bagatelgrænse

Skatteminister Holger K. Nielsen oplyste i sit svar til Skatteudvalget på spørgsmål 526 af 13 juni 2013, at,

"Hvis en hovedaktionær med bestemmende indflydelse i selskabet lader selskabet betale sine private udgifter, skal de betalte beløb beskattes hos aktionæren som løn eller udbytte, og der gælder ingen bagatelgrænser ved beskattningen."

Skatteministeren tilføjer dog, at reglerne ikke er til hindring for, at en ansat hovedaktionær efter en forretningsrejse kan foretage en sædvanlig rejseafregning, uden at det bliver beskattet som aktionærlån; dette er også, selvom visse private udgifter foreløbigt er betalt af selskabet. Det er dog

en konkret vurdering, om hovedaktionæren kan undgå beskatning af f.eks. private småindkøb på udlandsrejser. I vurderingen lægges vægt på, hvad der normalt indgår i en sædvanlig rejseafregning, samt hvordan rejseafregningen håndteres i selskabet for øvrige ansatte uden bestemmende indflydelse (Skatteudvalget samling 2012-13, spørgsmål 526).

Renteindtægter og renteudgifter

Der skal for at kunne opnå fradrag for renteudgifter være en retlig forpligtelse til både at betale gælden og til at forrente denne. Ligningsloven § 16 E indeholder hjemmel til skattemæssigt at omkvalificere gælden til indskud. Det betyder, at der på aktionærlån er ændret på den skatteretlige kvalifikation af lån og renteudgifter. Lån til en aktionær fra et selskab skal behandles som hævning uden tilbagebetalingspligt, når forbindelsen ifølge LL § 2 omhandlende forbindelse mellem låntager og långiver er opfyldt. Når der er tale om en hævning fra et selskab, skal beløbet beskattes straks ved overførslen. Det indebærer, at lånet og afkastet på lånet ikke skal behandles som renter eller kursgevinst/-tab (Bolander, Madsen, Laursen, & Langhave, Kapitel 17. Renter og kursgevinster., s. 571).

Når lånebeløbet beskattes som en hævning, vil der ikke være fradrag for renteudgifter på lånet, ligesom renteindtægterne vil blive beskattet som et skattepligtigt tilskud i selskabet (Den juridiske vejledning C.B.3.5.3.3).

Skattemæssige konsekvenser ved kapitalejerlån

Kapitalejerlånet skal skattemæssigt behandles efter skattelovgivningens almindelige regler om hævnings uden tilbagebetalingspligt. Det betyder for låntager, at en hævning uden tilbagebetalingspligt vil være skattepligtig som løn eller udbytte efter gældende regler for denne type indkomst (Lovforslag nr. L 199 fremsat 14. august 2012, s. 8).

Når en person med bestemmende indflydelse modtager et lån fra selskabet, anses det skattemæssigt for en hævning uden tilbagebetalingspligt. Denne hævning vil som udgangspunkt skulle beskattes som maskeret udbytte. I de tilfælde, hvor personen med bestemmende indflydelse er ansat i selskabet, og hævningen kan rummes inden for en rimelig aflønning for arbejdsindsatsen, kan beskatningen ske som løn (Lovforslag nr. L 199 fremsat 14. august 2012, s. 27). Det vil altså altid være muligt skattemæssigt, at aktionæren og selskabet anser lånet for udbytte, hvorimod beskatning som løn kræver en konkret vurdering af aktionærens arbejdsindsats og aflønning.

Det har betydning for både långiver og låntager, om hævningen kvalificeres som løn eller udbytte. Det er den skattemæssige kvalificering i forhold til låntager, som er styrende for, hvordan selskabet

skattemæssigt skal behandle hævnningen. Kvalificeres hævnningen som løn, har selskabet skattemæssigt fradrag for lønudgiften, da det er en almindelig driftsomkostning. Selskabet har også pligt til at overholde reglerne vedrørende indeholdelse af A-skat jf. KSL § 46. Kvalificeres hævnningen som udbytte hos kapitalejeren, vil der ikke være skattemæssigt fradrag i selskabet. Selskabet har ved udbytte pligt til at indeholde udbytteskatte jf. KSL § 65.

Det skal bemærkes, at selskabets indeholdelse af A-skat og/eller udbytteskat skal ske på udbetalingstidspunktet. Hævninger omfattet LL § 16 E vil i praksis ofte medføre, at selskabet ikke kan overholde indeholdelsespligten for kildeskat, som beskrevet ovenfor. Når selskabet overtræder sin pligt til at indeholde kildeskat, kan det medføre, at selskabets ledelse kan ifalde ansvar. Det er dog væsentligt, at manglende kildeskat ikke medfører, at selskabet får en gæld til SKAT, men alene en hæftelse over for SKAT. Selskabet må dog ikke betale kildeskatten, da det vil give en ny hævnning til kapitalejeren, som skal beskattes efter LL § 16 E. Dette skyldes, at der er tale om kapitalejerens private skatter. Kapitalejeren skal derfor indbetale kildeskatten til selskabet i tidsmæssig tilknytning til, at selskabet kan betale kildeskatten til SKAT. Hvis kapitalejeren ikke indbetaler kildeskatten i retmæssig tid til selskabet, vil det formentligt blive betragtet som et nyt lån efter LL § 16 E (Kruhl & Ole, 2014, s. 111-112).

Det kan dermed vurderes, at hvis selskabet skal afregne A-skatten eller udbytteskatten uden yderligere konsekvenser for kapitalejeren, skal kapitalejeren samtidig indbetale skattebeløbet til selskabet, eller kapitalejeren skal have udbetalt løn eller udbytte, der efter indeholdelse af kildeskat giver selskabet mulighed for at modregne kildeskatten vedrørende kapitalejerlån.

Delkonklusion – Skatteretlige regler

Skatteretligt er kapitalejerlån som udgangspunkt ulovlige i Danmark og skal derfor beskattes efter skattelovgivningens almindelige regler.

Formålet med beskatningen er at fjerne incitamentet til at udbetale kapitalejerlån som alternativ til løn eller udbytte, hvilket også er årsagen til, at beskatningen sker fra udbetalingstidspunktet, altså når lånet opstår. Derfor sker beskatningen uanset, om lånet er lovligt eller ulovligt jf. SL § 210.

For at lånet beskattes efter LL § 16 E, skal lånet være ydet til en person med bestemmende indflydelse, det vil sige ejer mere end 50 pct. af enten kapitalandelene og/eller stemmeragthederne eller en person, som er nærtstående med denne.

Der er ingen bagatelgrænse for beskattningen, hvilket gør, at der kan opstå kapitalejrlån ved menneskelige fejl f.eks. ved bogføringsfejl, eller at kapitalejerne anvender virksomhedens dankort til private småindkøb. I de tilfælde, hvor der er tale om en tydelig fejlekspektion f.eks. i de situationer, hvor større pengebeløb er overført til en forkert konto, er det muligt at undgå beskattning efter LL § 16 E. Men det kan jf. praksis fra Skat konkluderes, at fejlekspektionen skal opdages og rettes inden for rimelig tid.

Samspillet mellem skatteretten og selskabsretten

Der er forskel i selskabsretten og skatteretten på, hvornår der foreligger et kapitalejrlån, og hvem der er omfattet af kapitalejrlån.

Forskellighed i, hvornår der foreligger et kapitalejrlån

Forskellen i, hvornår der foreligger et kapitalejrlån selskabsretlig og skatteretlig.

Selskabsretlig foreligger der et kapitalejrlån, når et selskab låner penge til, stiller sikkerhed for eller midler til rådighed for selskabets kapitalejer, både fysiske og juridiske personer. Selskabets ledelsesmedlemmer herunder direktører og bestyrelsesmedlemmer samt nærtstående til disse nævnt i SL § 210.

Skatteretlig foreligger der et kapitalejrlån, når et selskab låner penge til, stiller sikkerhed for eller midler til rådighed for fysiske personer, som har bestemmende indflydelse.

Det kan dermed konkluderes, at forskellene består i, at selskabsretlig kan der ydes kapitalejrlån til fysiske og juridiske personer, hvorimod skatteretlig kan lån omfattet af LL § 16 E kun ydes til fysiske personer, som har bestemmende indflydelse i det långivende selskab.

Sammenligning af nærtstående mellem SL og LL

Nærtstående er defineret i LL § 16 H, stk. 6 som den skattepligtiges ægtefælle, forældre og bedsteforældre samt børn (inkl. sted- og adoptivbørn) og børnebørn og disses ægtefæller.

Nærtstående jf. SL § 210 er defineret som personer, som ved ægteskab er forbundet med kapitalejeren eller ledelsen. Men også personer ved slægtskab i ret op- eller nedstigende linje, eller som på anden måde står kapitalejeren eller ledelsen særligt nær. Bestemmelsen "særligt nær" tager fortrinsvis sigte på samlevende, men f.eks. søskende kan også være opfattet af bestemmelsen. "Særligt nær" er en bred betegnelse og vil altid bero på en konkret vurdering af fortolkning af "særligt nær"-formuleringen, når det skal vurderes, om personen havde en særlig nær relation til kapitalejeren eller ledelsen jf. § 210.

Lovgivningsmæssigt er der altså en forskel på, hvem der anses som værende nærtstående, alt efter om man ser på selskabsloven eller ligningsloven.

Nærtstående relationer	
Jf. LL § 16 H	Jf. SL § 210
Ægtefæller	Ægtefæller
Forældre	Forældre
Bedsteforældre	Bedsteforældre
Børn (inkl. sted- og adoptivbarn)	Børn (inkl. sted- og adoptivbarn)
Børnebørn	Børnebørn
og disses ægtefæller	Personer som har særlig nær relation til kapitalejer/ledelsen

Figur 4: Nærtstående relationer. Egen tilvirkning

Dermed er forskellen på personer, som defineres som nærtstående, at selskabsloven bruger betegnelsen "særligt nær" og medtager personer, der har en særlig nær tilknytning til kapitalejerne. Hvorimod ligningsloven medtager ægtefæller til børn og børnebørn, som ikke er inkluderet i selskabsloven, medmindre personen har en særlig nær tilknytning til kapitalejeren, men det vil altid bero på en vurderingssag.

Skattestyrelsen og herunder skatterådet har afgivet bindende svar i forhold til, om lån til en given person vil være omfattet af LL § 16 E. Her viser de bindende svar, at det afhænger af situationen.

Lån til anpartshaverens bror

I et bindende svar, hvor der faldt dom 28. april 2020 (SKM2020.180.SR), kunne hovedaktionær yde et selskabsretligt lovligt lån til hovedaktionærens bror, men ønskede bekræftelse på, at det ikke ville medføre skattepligt efter ligningsloven § 16 E.

Kort beskrivelse af situationen:

Hovedaktionærens ApS investerede bl.a. i værdipapirer. Men værdipapirerne havde ikke givet et tilfredsstillende afkast og var meget risikobetonede. Hovedaktionæren havde i de seneste år haft negativt afkast og anså det ikke som attraktivt at investere i aktier. Hovedaktionærens bankindestående i selskabet har en negativ rente på 0,75 pct. Hovedaktionæren har overvejet ejendomsinvesteringer, som giver et gennemsnitligt afkast på 3-4 pct., men ejendomspriserne er på tidspunktet forholdsvis høje og er samtidigt forbundet med en risiko for faldende ejendomspriser. Hovedaktionær overvejede derfor at yde et lån til broderens personligt ejede virksomhed, da hovedaktionæren kunne se et vækspotentiale, som ville blive understøttet af lånet. Hovedaktionæren

vurderede, at en investering i broderens virksomhed ville være mere sikker fremfor investering i aktier eller ejendomme.

Fordele ved investeringen:

- Hovedaktionæren ville få et yderst fornuftigt afkast, hvilket vurderes at være en væsentlig mere sikker investering i forhold til værdipapirer eller ejendomme.
- Broderen ville få lavere renter og dermed mulighed for at udvikle yderligere på virksomheden, hvilket ville give mulighed for en større indtjening.

Der kunne ydes et selskabsretligt lovligt lån, da søskende ikke er omfattet af nærtstående relationer. Men vil relationen til broderen være omfattet af begrebet særligt nær, kræves der en konkret vurdering. I dette tilfælde må det vurderes, at selskabet ville have gennemført en tilsvarende transaktion med uafhængige parter, og dermed gennemføres transaktionen ikke alene på grund af det nære forhold jf. SL § 210.

Skatterådet lagde i det bindende svar vægt på, at:

- Hovedaktionærens ApS ville ikke yde et lån til hovedaktionæren, men derimod til dennes bror, som ikke er anpartshaver i selskabet.
- ”En låntager, som ikke selv har bestemmende indflydelse i selskabet, men er nærtstående til en anpartshaver med bestemmende indflydelse, omfattes i kraft af henvisning til ligningsloven § 2 også af ligningslovens § 16 E, jf. bemærkningerne til ligningsloven § 16 E.” (SKM2020.180SR)

Broderen anses altså ikke som nærtstående efter LL § 2, med henvisning til LL § 16 H, da denne ikke betragter søskende som nærtstående personer. Dermed kunne hovedaktionæren yde lånet til broderen, uden at der ville ske beskatning efter LL § 16 E.

Lån fra selskab til anpartshaverens søster

I et bindende svar, hvor der faldt dom 19. december 2023 (SKM2024.15.SR), ønskede selskabet at yde et lån på markedsvilkår til eneanpartshaverens søster. Hovedaktionæren ønskede at få bekræftet, om lånet kunne ydes, uden at det helt eller delvist ville blive omfattet af ligningslovens § 16 E. Lånet var lovligt jf. selskabslovens § 210, idet lånet kan rummes inden for de frie reserver, det ville blive ydet på markedsvilkår og besluttet på en generalforsamling.

Kort beskrivelse af situationen:

Selskabets forretningsmæssige virke er at agere holdingselskab for sine dattervirksomheder samt udleje driftsmidler og placere overskydende likvide midler. Selskabet har investeret i fire andre virksomheder, hvor der er givet lån med anfordringslignende vilkår og en rente på 2 pct.

Selskabet ville yde et lån til eneanpartshaverens søster på 1,7 mio. kr. Det er et lån, som vil blive ydet på normale markedsvilkår som et realkreditlignende lån med en fast rente på 5 pct. og en afvikling på 30 år uden afdragsfri perioder, og der vil blive tinglyst sikkerhed for udlånet i ejendommen. Søsteren skal bruge lånet til at købe en ejendom i udlandet, som lige nu tilhører faderen. Hovedaktionæren har selv en personlig ejendom i samme land, ikke langt fra den omhandlede ejendom, og vil derfor ikke benytte sig af ejendommen efter søsterens køb.

Det var skatterådets opfattelse, at lånet alene ville blive ydet i kraft af eneanpartshaverens personlige relation til søsteren, og dermed ville der være tale om et indirekte lån til eneanpartshaveren. Dermed ville låneprovenuet være skattepligtigt for hovedanpartshaveren.

Lån til anpartshaverens kæreste

En højesteretssag, hvor der faldt dom 24. maj 2023 (SKM2023.273.HR), omhandlede en hovedaktionær, som havde ydet et lån til kæresten (MG).

Hovedanpartshaveren havde den opfattelse, at lånet ikke ville blive omfattet af ligningslovens § 16 E, da denne regel alene omfatter hovedanpartshaveren samt relationer til hovedanpartshaveren nævnt i ligningslovens § 2 stk. 2, 5. og 6. pkt.³

Kort beskrivelse af situationen:

Selskabets hovedbeskæftigelse er at drive konsulentvirksomhed og at virke som holdingselskab. Selskabet udstedte et lån på 296.503 kr. til kæresten. Der er udarbejdet et gældsbeholdningsbrev, hvoraf det fremgår, at gælden forrentes med 3 pct. p.a., som tillægges lånet. Kreditor (selskabet) kan til enhver tid kræve gælden helt eller delvist indfriet med seks måneders varsel, men debitor (kæresten) kan indfri gælden uden varsel, helt eller delvist.

Afgørelse:

³ Nærtstående relationer i LL § 2, stk. 5. og 6. pkt. er identisk med nærtstående relationen i LL § 16 H, stk. 6

Følgende fremgår af afgørelsen fra SKAT:

”SKAT vurderer, at lånet ikke er omfattet af undtagelserne fra beskatning jf. LL § 16E, stk. 1, fordi udstedelse af lån til MG ikke er en sædvanlig forretningsmæssig disposition for selskabet. Gælds brevet er ikke udstedt på markeds mæssige vilkår og dispositionen ses ikke for forretningsmæssig begrundet.”

SKAT vurderede, at lånet var udstedt til kæresten (MG) til fordel for selskabets hovedaktionær. Dermed ville det medføre beskatning efter LL § 16 E, stk. 1., da lånet til kæresten anses som en hævn ing uden tilbagebetalingspligt for hovedaktionæren.

Af landsskatterettens afgørelse fremgår det, at SKAT’s afgørelse stadfæstes. Det begrundes med, at lånet fra selskabet til kæresten udgør et indirekte lån til hovedaktionær, der er omfattet af ligningslovens § 16 E.

”Det fremgår af forarbejderne til ligningslovens § 16 E, stk. 1, at bestemmelsen også omfatter lån, der ikke er ydet direkte til en aktionær, og at lån ”f.eks. [kan] opstå ved, at ... selskabet låner til nærtstående personer, f.eks. ægtefæller eller børn”. ”

”De angivne eksempler kan ikke anses for en udtømmende beskrivelse af, i hvilke tilfælde et indirekte lån kan anses for ydet til en hovedanpartshaver. Der er således hverken i bestemmelsens ordlyd eller forarbejder støtte for en antagelse om, at indirekte lån til en hovedanpartshaver alene kan ske ved, at der ydes et lån til den pågældendes nærtstående som omhandlet i ligningslovens § 2, stk. 2, 5. og 6. pkt.”
(SKM2022.368.ØLR).

Det er landsrettens vurdering, at lånet ikke vedrører selskabets drift eller forhold i øvrigt, at lånet ikke kan anses for at være en sædvanlig forretningsmæssig disposition, og det ikke er ydet i selskabets interesse, da lånet er ydet uden sikkerhedsstillelse og med en rente på kun 3 pct. Derfor anses lånet for at have passeret hovedaktionærens økonomi og for at være ydet indirekte til kæresten.

Ligeledes vurderede Højesteret, at de i forarbejderne angivne eksempler på nærtstående (ægtefæller og børn) ikke kunne anses for udtømmende. Lånet var alene ”... ydet i kraft af hovedanpartshaverens personlige relation til låntager, og at det ikke kunne føre til anden vurdering end, at hovedanpartshaven og låntager ikke havde fælles bopæl på tidspunktet for lånet.”
(SKM2023.273.HR).

Dermed indikerer dommen, at der er en væsentlig bredere fortolkning af nærtstående end dem, som er nævnt i LL § 16 H. Afgørelsen hentyder til, at de personer, som står kapitalejer "særligt nær", jf. selskabsloven § 210, muligvis også vil være omfattet af ligningslovens § 16 H.

Dommen i Højesteret gør også skatterådets bindesvar i sagen omhandlende "lån til eneanpartshaveren bror", hvor lånet ikke var omfattet af LL § 16 E, må anses for underkendt (SKM2024.15.SR). Da broderen højst sandsynligt efter dommen i Højesteret vil anses som nærtstående.

Det kan være problematisk, at der i skattestyrelsen er en bredere fortolkning af nærtstående i ligningsloven end beskrevet i LL § 16 H. Noget tyder på, at Skattestyrelsen i vurdering af, om personer bliver omfattet af LL § 16 E, medtager selskabslovens fortolkning af nærtstående personer til kapitalejeren. Derudover kan det vurderes, at samlevende kan falde ind under kategorien ægtefæller, selvom man ikke er gift.

Tilbagebetaling og dobbeltbeskatning

En af hovedudfordringerne i samspillet mellem selskabsloven og skattelovgivningen angående kapitalejerlån, er den dobbeltbeskatning, som kan opstå ved indfrielsen af et kapitalejerlån. Det skyldes, at ligningsloven § 16 E indeholder hjemmel til skattemæssigt at omkvalificere gælden, hvilket gør, at der skatteretligt ikke eksisterer et lån, men selskabsretligt vil der stadig være tale om et lån med tilbagebetalingspligt.

Der er jf. LL § 16 E, stk. 2 indført en bestemmelse om, at der ikke skal ske beskatning i selskabet for det beløb, som tilbagebetales. Det er for at undgå dobbeltbeskatning i forbindelse med tilbagebetalingen af lånet.

Der er forskel i opgørelsen af det samlede lån selskabsretligt og opgørelsen af beskatningsgrundlaget efter skatteretten.

Kapitalejerlån opgøres selskabsretligt som et løbende mellemværende med kapitalejeren. Det betyder, at det er ultimosaldoen af alle hævnings og indbetalinger, som skal tilbagebetales til selskabet. Med andre ord reducerer indbetalinger til selskabet det oprindelige lånebeløb, hvorimod det skatteretligt er den enkelte hævning, der er skattepligtig. Hvis en kapitalejer løbende har foretaget hævnings og indbetalinger, skal der ske beskatning i det omfang, hvor en hævning medfører, at selskabet får et tilgodehavende.

DATO	TEKST	BEVÆGELSE	SALDO	BESKATNING
01-01-2023	Primo		0,00	
15-01-2023	Hævning	50.000,00	50.000,00	50.000,00
25-03-2023	Hævning	50.000,00	100.000,00	50.000,00
01-04-2023	Tilbagebetaling	-100.000,00	0,00	
31-05-2023	Hævning	250.000,00	250.000,00	250.000,00
14-06-2023	Tilbagebetaling	-50.000,00	200.000,00	
30-09-2023	Hævning	50.000,00	250.000,00	50.000,00
18-12-2023	Tilbagebetaling	-5.000,00	245.000,00	
31-12-2023			245.000,00	
Ultimo			245.000,00	
I alt				400.000,00

Figur 5: Beskatning af mellemværende

Det betyder, jf. figur 5, at selskabet her har et tilgodehavende på 245.000 kr. hos kapitalejeren. Men skatteretligt skal kapitalejeren beskattes af 400.000 kr., da alle hævn timer har været medvirkende til, at selskabet får et tilgodehavende ved kapitalejeren. Den akkumulerede saldo på mellemværende har jf. Figur 5 aldrig været højere end 250.000 kr. Kapitalejer har derfor ikke haft mere end 250.000 kr. til rådighed fra sit mellemværende med selskabet. Det nedsætter ikke beskatningsgrundlaget, at den akkumulerede saldo højst har været 250.000 kr. og ultimo udgør 245.000 kr. Det skyldes som nævnt, at alle hævn timerne bidrager til, at selskabet får et tilgodehavende ved kapitalejeren. Skatteretligt behandles hævn timerne som en hævning uden tilbagebetalingspligt. Der eksisterer ikke et lån i skattemæssig forstand, og derfor vil en tilbagebetaling ikke ændre på beskatningen af den oprindelige hævning. Derudover skal det bemærkes, at der i ovenstående eksempel selskabsretligt vil være tale om et ulovligt kapitalejerlån, da betingelserne i SL § 210, stk. 2 ikke vil være opfyldt. Konsekvensen heraf er, at lånet skal tilbagebetales til selskabet jf. SL § 215.

I praksis vil der ske en dobbeltbeskatning af lånet. Lønnen bliver første gang beskattet ved udbetalingen. Men der foreligger fortsat selskabsretligt en tilbagebetalingspligt til selskabet. Derfor vil der igen ske beskatning af samme beløb, når det skal udbetales til aktionæren for at kunne tilbagebetale den selskabsretlige gæld. (Bolander, Madsen, Laursen, & Langhave, Kapitel 34. Ydelse mellem selskab og selskabsdeltager, s. 1066).

Der er under høringssvarene til lovforslag nr. 199 forelagt bekymringer om dobbeltbeskatningen og de økonomiske konsekvenser, som den medfører. Bekymringen og skepsis omkring manglende sammenhæng mellem selskabsloven og ligningsloven kommer fra bl.a. FSR – danske revisorer, Advokatrådet og SRF Skattefaglig Forening. Skatteministeren svarer til bekymringen, at aktionæren selv er herre over konsekvenserne, hvilket skyldes, at konsekvenser kun indtræder, hvis der optages

et kapitalejerslån. Endvidere mener skatteministeren, at når reglerne er indarbejdet, vil det være almindeligt kendt, at løn til hovedaktionær beskattes som løn eller udbytte (Skatteudvalget 2011-12 L 199, Bilag 2).

Lovliggørelsen af kapitalejerslån selskabsretligt var bl.a. for at give danske selskaber samme vilkår som øvrige EU-lande. Danmark har dog fortsat de strengeste regler sammenlignet med lande som Tyskland, Holland og Norge, jf. lovforslag nr. L 23 (Lovbemærkninger til lovforslag nr. L 23, 2016). Men i praksis medfører de skatteretlige konsekvenser ikke et incitament til at benytte sig af selskabsreglerne på grund af dobbeltbeskatningen.

Ulovlige kapitalejerslån i henhold til SL § 210

Kapitalejerslån opfylder ikke betingelserne i SL § 210

Det er styrelsens erfaring, at langt de fleste kapitalejerslån ikke opfylder betingelserne i SL § 210 Stk. 2. Det skyldes hovedsageligt, at ledelsen har svært ved at dokumentere, at betingelserne i SL § 210 stk. 2 nr. 1 om, at lånet skal være ydet på sædvanlige markedsvilkår, er opfyldt. Ledelsen får ofte ikke udarbejdet en kreditvurdering, inden lånet ydes. Det er styrelsens vurdering, at en kreditvurdering må anses for at være en forudsætning for, at lånet er ydet på sædvanlige markedsvilkår, da oplysningerne om låntagers kreditværdighed er afgørende for fastsættelsen af de vilkår, som lånet skal ydes på. Såfremt ledelsen ikke kan indsende en kreditvurdering eller på anden måde dokumentere, at betingelser om sædvanlige markedsvilkår er opfyldt, vil styrelsen anse lånet for at være ulovligt. Ledelsen i selskabet, der har ydet det ulovlige lån, vil få et påbud om straks at søge lånet indfriet. Ifølge SL § 215 skal et ulovligt lån tilbagebetales til selskabet sammen med en årlig rente (Erhvervsstyrelsen, 2023).

Som nævnt indledningsvis kan selv en partner hos Deloitte have et ulovligt kapitalejerslån. Det havde kapitalejer Sigurd Ersted Jensen i selskabet SEJ 10844 ApS. Det fremgår af SEJ 10844 ApS' årsrapport for 01.06.20-31.05.21, at der er et tilgodehavende hos virksomhedsdeltager og ledelse på 4,2 mio. kr., og af noten fremgår det, at lånet forrentes med 10,05 pct⁴. Endvidere står der i revisionspåtegningen på årsregnskabet, at "selskabet har i strid med selskabsloven ydet lån til en kapitalejer, hvorved ledelsen kan ifalde ansvar" (SEJ 10844 ApS, 2021). Sigurd Ersted Jensen indberettede selv det ulovlige kapitalejerslån til myndighederne i 2021, da fejlen blev opdaget. I SEJ 10844 ApS' årsrapport for 2021/2022 fremgår der ikke længere et ulovligt kapitalejerslån, dermed er

⁴ 8 % jf. RL § 5 + 2 % jf. SEL + 0,05 % jf. Nationalbankens udlånsrente

det ulovlige kapitalejrlån tilbagebetalt til selskabet i overensstemmelse med SL §215. Men det har dog haft konsekvenser for kapitalejer Sigurd Ersted Jensen, da han er blevet idømt en bøde på 100.000 kr. for ikke at have overholdt selskabsloven (Schmidt, 2024).

Dette henleder til, at Erhvervsstyrelsen som udgangspunkt foretager en politianmeldelse af ledelsen i de tilfælde, hvor et ulovligt kapitalejrlån er af en ikke ubetydelig størrelse, eller hvis der er tale om gentagelsestilfælde. Det fremgår af SL § 367, at overtrædelse af forbuddet mod ulovlige kapitalejrlån straffes med bøde. Det vil altså sige, at det er strafbart for de ledelsesmedlemmer, der har truffet beslutningen om at yde ulovligt kapitalejrlån i første omgang, men det er også strafbart for dem, som medvirker både aktivt og passivt til at opretholde det ulovlige lån. Erhvervsstyrelsen vil give et påbud om, at det ulovlige lån tilbagebetales inden for seks uger. Overholdes denne frist, vil Erhvervsstyrelsen typisk give en bøde på ca. 2,5 pct. af lånets hovedstol til ledelsen. Hvorimod hvis lånet ikke tilbagebetales inden for seks uger, vil det typisk give en bøde på 5 pct. af lånets hovedstol. Dermed kan det også konkluderes, at kapitalejer af SEJ 10844 ApS, Sigurd Ersted Jensen, har tilbagebetalt sit ulovlige kapitalejrlån inden for seks uger efter påbuddet.

Renter

Når der er ydet et kapitalejrlån i strid med SL §§206 og 210, skal beløbet tilbageføres til selskabet sammen med en årlig rente af beløbet. Den årlige rente er fastsat i renteloven § 5, stk. 1 og 2 med tillæg af 2 pct. under forudsætning af, at der ikke er aftalt en højere rente jf. SL §215.

Ifølge RL §5 stk. 1 er den årlige rente fastsat til referencesatsen med et tillæg på 8 pct. Referencesatsen er Nationalbankens officielle udlånsrente, som fastsættes henholdsvis pr. 1. januar og 1. juli det pågældende år. Jf. RL § 5 stk. 2 kan Justitsministeriet hvert år ændre renten efter forhandlinger med Danmarks Nationalbank og Økonomi- og Erhvervsministeriet. Dog kan renten efter det i stk. 1 nævnte tillæg ikke være mindre end 8 pct.

Nationalbankens officielle udlånsrente har ændret sig over de sidste par år. Udlånsrenten var den 1. januar 2022 -0,45 pct., hvor udlånsrenten den 1. januar 2024 er 3,75 pct. (Nationalbank).

Rentegrundlaget for et ulovligt kapitalejrlån over de seneste par år:

Rentegrundlag ved ulovlige kapitalejrlån				
Periode	Nationalbankens udlånsrente	Rentetillegg jf. SL § 215	Renteloven § 5	I alt
1. halvår 2022	-0,45 %	2,00 %	8,00 %	9,55 %
2. halvår 2022	-0,45 %	2,00 %	8,00 %	9,55 %
1. halvår 2023	1,90 %	2,00 %	8,00 %	11,90 %
2. halvår 2023	3,25 %	2,00 %	8,00 %	13,25 %
1. halvår 2024	3,75 %	2,00 %	8,00 %	13,75 %

Figur 6: Rentegrundlag. Egen tilvirkning

Rentesatsen ved ulovlige kapitalejrlån er dermed steget med 4,20 procentpoint fra 1. halvår 2022 til 1. halvår 2024, hvilket skyldes, at Nationalbanken har hævet renten ad flere omgange de seneste år bl.a. for at få inflationen til at falde i samfundet. Renten på ulovlige kapitalejrlån er på niveau med renten på kviklån. Kviklånsrenten på det danske lånemarked ligger typisk på mellem 10-15 pct. (Zewain, 2023). Det er dermed ikke en fordelagtig rente, der skal tilbagebetales på et ulovligt kapitalejrlån.

Rentetilskrivninger anses ikke for et nyt skattepligtigt aktionærlån, hvis de tilskrevne renter betales på sædvanlige vilkår. Hovedaktionæren skal betale de tilskrevne renter til selskabet inden udløbet af selskabets oplysningsfrist for det indkomstår, som rentetilskrivningen vedrører. Tilbagebetales renten ikke inden oplysningsfristen, må rentetilskrivningen anses for et nyt skattepligtigt kapitalejrlån (Den juridiske vejledning C.B.3.5.3.3, 2024).

Derfor anbefales det, at hovedaktionæren ved tilbagebetalinger angiver, at det også dækker tilskrevne renter i perioden. Såfremt hovedaktionæren ikke angiver, hvad betalingen vedrører, kan der opstå tvivl om, hvorvidt beløbet angår det oprindelige lån eller rentetilskrivningen. Det skal dog bemærkes, at hvis hovedaktionæren ikke har angivet, hvad betalingen dækker, har selskabet valgt (Den juridiske vejledning C.B.3.5.3.3, 2024). I den situation vil selskabet vælge, at hele eller dele af tilbagebetalingsbeløbet skal dække tilskrevne renter, for at der ikke opstår et nyt ulovligt kapitalejrlån.

Hovedaktionæren har ikke fradrag for renteudgiften. Det gælder både, hvis hovedaktionæren betaler renten til selskabet og i de tilfælde, hvor selskabet har udloddet rentefordringen som udbytte eller beskattes som løn (FSR, 2019).

Selskabet får fradrag for lønudgiften, såfremt rentefordringen overføres som løn. Hvis rentefordringen udloddes som udbytte, eller hovedaktionæren blot indbetaler renten til selskabet, vil der ikke være fradrag for selskabet.

Rettelse af ulovlige kapitalejrlån

Et ulovligt kapitalejrlån opstår, når selskabet yder lån til kapitalejer samt til personer omtalt i ”Hvem er omfattet af reglerne om kapitalejrlån i et selskabsretligt perspektiv”, og lånet ikke opfylder betingelserne i SL § 210, stk. 2 eller hører under undtagelsesbestemmelserne i SL § 211-214.

Et ulovligt kapitalejrlån skal tilbagebetales og forrentes efter reglerne i SL § 215, jf. forrige afsnit. Derudover vil Erhvervsstyrelsen typisk give en bøde på 2,5 pct. eller 5 pct., alt efter om lånet tilbagebetales inden for en frist på seks uger.

Er der optaget et kapitalejrlån i selskabet, er der visse muligheder for at undgå dobbeltbeskatningsproblematikken, men det kræver, at kapitalejrlånet fortsat eksisterer selskabsretligt. Det er afgørende, at der ikke skattemæssigt findes en fordring eller gæld, hvilket skyldes, at beløbet jf. LL § 16 E anses for udbetalt uden tilbagebetalingspligt. Når det skatteretligt ikke anerkendes som et lån, vil en udlodning i andre værdier end kontanter ikke medføre yderligere skattepligt.

Det ulovlige lån kan bringes til ophør ved at overføre fordringen som løn eller ved at udlodde fordringen som udbytte, mere om dette nedenfor.

Fordringen overføres som løn, herunder bonus

Det er muligt, at fordringen kan overføres via løn, men det aftaleretlige grundlag skal være på plads, så der skal derfor udarbejdes en ny lønaftale eller et tillæg til den eksisterende ansættelseskontrakt, der tilkender hovedaktionæren ekstra løn eller bonus (FSR, 2019).

Det er yderst vigtigt, at der indgås en skriftlig aftale mellem hovedaktionær og selskabet om, at det netop er det ulovlige lån og med tillæg af selskabsretlige renter, som overføres i form af løn eller bonus. Hvis aftale skal indgås mellem enekapitalejeren og selskabet, er den kun gyldig, hvis den kan dokumenteres jf. SL § 127, stk. 2. Såfremt aftalen ikke er indgået skriftligt, risikerer man, at Skattestyrelsen vil anse lønoverførslen som en ny løn, der i sig selv skal beskattes.

Når fordringen overføres som løn, skal kapitalejeren være opmærksom på, at lønnen, jf. SL § 138, ikke må overstige, hvad der vurderes rimeligt og sædvanligt for arbejdets omfang, samt hvad der anses for forsvarligt i forhold til selskabets økonomiske situation. Derudover forudsættes det skatteretligt, at der i forvejen er tale om et ansættelsesforhold, for at fordringen kan overføres som løn. Det er også muligt for bestyrelsesmedlemmer at få fordringen overført som løn, også selvom

bestyrelsesmedlemmer ikke normalt får vederlag, her gælder de samme betingelser som for kapitalejeren.

Aftalen om, at fordringen skal overføres som løn, vil ikke få skattemæssige konsekvenser for kapitalejeren, da lønnen er øremærket til udligning af kapitalejerlån, der skattemæssigt allerede er beskattet som løn. Det skal dog bemærkes, at selskabet er forpligtiget til at indeholde kildeskat (A-skat og AM-bidrag). Kapitalejeren skal forinden eller samtidig med selskabets afregning af kildeskatten indbetale beløbet til selskabet. Hvis det ikke sker, vil selskabets afregning af kildeskatten resultere i, at der opstår et nyt kapitalejerlån.

Et eksempel: En kapitalejer har foretaget et ulovligt kapitalejerlån jf. § 210, hvilket vil være omfattet af LL § 16 E. Kapitalejer ønsker at rette op på det ulovlige lån i selskabet, men har samtidig ikke likvide midler til at betale kildeskat⁵ af hovedstolen på lånet.

Hovedstolen på det ulovlige kapitalejerlån udgør 268.781 kr. inklusive renter. Da kapitalejer ikke har likvide midler til at betale kildeskatten eller påløbende renter på

Hovedstol	250.000
Påløbende renter	18.781
Hovedstol inkl. renter	268.781
Kildeskat af hovedstol inkl. renter (47 %)	72.571
Ekstra lønudbetaling	136.926
Kildeskat af ekstra løn (47%)	64.355
Kildeskat i alt	136.926
Bruttoløn	405.707

Figur 7: Beregning af bruttoløn. Egen tilvirkning

hovedstolen, skal der udbetales 405.707 kr. i løn. Heraf skal der betales 136.926 kr. til SKAT for dækning af kildeskatten.

Det er værd at bemærke, at den oprindelige hævning og den efterfølgende ekstra overførsel af løn beskatningsmæssigt påvirker selskabet og kapitalejeren på det tidspunkt, hvor overførslen finder sted. Selskabet har altså skattemæssig fradragsret for lønomkostningen i de år, hvor de to hævninger er foretaget, også selvom de regnskabsmæssigt først kan omkostningsføres året efter. Dette kan gøre, at der opstår en tidsmæssig forskydning mellem regnskabsmæssige omkostninger og skattemæssige fradrag, hvilket vil resultere i udskudt skat (FSR, 2019).

Udlodning af fordringen som udbytte

⁵ Kildeskat: Der er beregnet med en trækprocent på 39 pct. for A-skat og 8 pct. for am-bidrag.

Det ulovlige kapitalejerlån kan repareret ved udlodning af udbytte, enten som ordinært eller ekstraordinært udbytte.

Der skal i selskabet være frie reserver, som kan rumme udlodningen, ellers er det ikke muligt at reparere det ulovlige kapitalejerlån med denne metode.

Udloddes fordringen som udbytte mere end seks måneder efter balancedagen i selskabets seneste godkendte årsrapport, skal der udarbejdes en mellembalance. Mellembalancen skal vise, at der er tilstrækkelige midler til rådighed for udlodningen jf. SL § 183. Den seneste godkendte årsrapport kan anvendes, hvis fordringen udloddes inden for seks måneder efter balancedagen, såfremt den seneste årsrapport viser, at der er tilstrækkelige midler til udlodning, og ledelsen vurderer, at det er forsvarligt at anvende denne balance.

Udlodningen skal ske på forsvarlig vis, hvilket vil sige, at udlodningen ikke må overstige, hvad der er forsvarligt i forhold til selskabets økonomis stilling. Dermed må udlodningen ikke være til skade for selskabet eller dets kreditorer jf. SL § 179.

Et ulovligt kapitalejerlån giver et tilgodehavende i selskabet, derfor skal udbytteudlodningen ske i andre værdier end kontanter. Der skal ifølge SL § 181 og § 183 stk. 5 udarbejdes en ”omvendt vurderingsberetning”, når udlodningen sker i andre værdier end kontanter jf. §§ 36 og 37.

Der er tale om en omvendt vurderingsberetning, da SL §§ 36 og 37 er formuleret med henblik på, at der indskydes aktiver i selskabet.

Formålet med den omvendte vurderingsberetning er at sikre, at de aktiver, der trækkes ud af selskabet, reelt ikke er mere værd, end hvad der er besluttet, og for at sikre, at det kan rummes inden for de frie reserver (Erhvervsstyrelsen, 2022).

Derudover skal kapitalejer indbetale de renter, som er tilskrevet på det ulovlige kapitalejerlån, inden udløbet af selskabets oplysningsfrist for det indkomstår, som rentetilskrivningen vedrører. Tilbagebetaler kapitalejer ikke renten inden for fristen, vil det blive anset som et nyt kapitalejerlån (Den juridiske vejledning C.B.3.5.3.3, 2024).

Når et kapitalejerlån ved hævnningen bliver skattepligtigt som udbytte, må kapitalejerens ret til beløbet kunne retfærdiggøres selskabsretligt uden yderligere skattemæssige konsekvenser for kapitalejeren. Men det kræver, at ovenstående formaliteter er på plads, og at der er tilstrækkelige frie reserver i

selskabet. Endvidere skal det fremgå af aftalen mellem kapitalejeren og selskabet, at udbyttet er øremærket til at udligne kapitalejerlån.

Selskabet kan ikke afregne den sædvanlige udbytteskat på 27 % af udbyttet til SKAT, uden at der opstår et nyt kapitalejerlån. Derfor skal kapitalejeren indbetale skatten til selskabet forinden eller samtidig med selskabets betaling til SKAT. Alternativt hertil kan selskabet udlodde mere udbytte, så udbytteskatten vedrørende kapitalejerlån er inkluderet i udbyttebeløbet. Tilsvarende er gældende i forhold til renten på kapitalejerlån. Rente skal enten indbetales til selskabet af kapitalejeren, eller også skal der udloddes udbytte fra selskabet, der efter skat kan anvendes til modregning i den skyldige rente.

I de tilfælde, hvor kapitalejer ikke har likvide midler nok til at betale udbytteskatten samt renterne, kan følgende udregning benyttes:

$$(\text{Hovedstol} + \text{Renter}) / (1 - 0,27) = \text{udloddet udbytte}$$

En rettelse af ulovligt kapitalejerlån kan se ud som illustreret i figur 8.

I dette tilfælde har kapitalejer hævet 250.000 kr. fra selskabet den 31. maj 2023. Udbytteskatten af hovedstolen udgør 67.500 kr. De påløbende renter udgør 18.781 kr.⁶ Kapitalejeren har ikke likvide midler til at indbetale udbytteskatten eller den påløbende rente. Derfor anvendes ovenstående formel til beregning af den samlede udlodning inklusive udbytteskat og renter.

$(250.000 + 18.781) / (1 - 0,27) = 368.193$ kr. Idet den samlede udlodning på 368.193 kr. minus udbytteskat på 99.412 kr. (27 pct.) giver et nettobeløb på 268.781 kr. svarende til kapitalejerlån inklusiv renter.

Udlodning af hovedstolen på 250.000 kr. skal udloddes i det regnskabsår, hvor hævnningen er foretaget, mens renter og udbytteskat først skal udloddes i året, hvor lånet rettes.

Hovedstol	250.000
Påløbende renter	18.781
Hovedstol inkl. renter	268.781
Udbytteskatten af hovedstol	67.500
Udlodning af fordring inkl renter	268.781
Ekstra udbytteudlodning	99.412
Udbytteskat af ekstra udbytteudlodning	26.841
Nettoudbytte (til betaling af hovedaktionærens skattegæld inkl. renter)	72.571
I alt udloddet	368.193

Figur 8: Beregning af beløb til udlodning. Egen tilvirkning

Det skal bemærkes at selskabet kun er forpligtiget til at indeholde 27 pct. i kildeskat af udbyttegrundlaget. Når det udloddet udbytte overstiger progressionsgrænsen, skal der beregnes 42 pct. af den del som overstiger progressionsgrænsen. I 2023

⁶ Se renteberegning i bilag 1

var progressionsgrænsen for enlig på 58.900 kr. og for ægtefæller 117.800 kr. Dermed skal kapitalejeren forvente at få en personlig restskat, på baggrund af det udloddede udbytte. Hvis kapitalejeren er gift, vil restbeskatningen af udbyttet udgøre 37.559 kr. og hvis kapitalejeren ikke er gift, vil restbeskatningen udgøre 46.394 kr. Kapitalejeren kan med fordel indbetale restbeskatningsbeløbet som en frivillig skat senest 31. december i det år hvor udbyttet er indberettet, for at undgå renter på den personlige restskat.

Dobbeltbeskatningsproblematikken

Renteberegning af mellemregningskonto med kapitalejer							
				Rentesats 1. halvår 2023:		11,90%	
				Rentesats 2. halvår 2023:		13,25%	
DATO	TEKST	BEVÆGELSE	SALDO	BESKATNING	NEDRUNDET	DAGE	RENTE
01-01-2023	Primo		0,00		0,00		
15-01-2023	Hævning	50.000,00	50.000,00	50.000,00	-50.000,00	14,00	0,00
25-03-2023	Hævning	50.000,00	100.000,00	50.000,00	-100.000,00	70,00	-1.141,10
01-04-2023	Tilbagebetaling	-100.000,00	0,00		0,00	6,00	-195,62
31-05-2023	Hævning	250.000,00	250.000,00	250.000,00	-250.000,00	59,00	0,00
14-06-2023	Tilbagebetaling	-50.000,00	200.000,00		-200.000,00	14,00	-1.141,10
30-09-2023	Hævning	50.000,00	250.000,00	50.000,00	-250.000,00	89,00	-6.461,64
18-12-2023	Tilbagebetaling	-267.060,00	-17.060,00		17.060,00	78,00	-7.078,77
31-12-2023			-17.060,00		17.060,00	12,00	74,32
31-12-2023			-17.060,00		17.060,00	0,00	0,00
I alt				400.000,00		359,00	-17.059,79
				Saldo			-17.060
				Beregnete renter afrundet			17.060
				Saldo 31/12 efter renteberegnet afrundet			0

Figur 9: Dobbeltbeskatning. Egen tilvirkning

Der vil i ovenstående eksempel være tale om et ulovligt kapitalejerlån selskabsretligt, da det ikke opfylder betingelserne i SL § 210, stk. 2. Dette gør, at lånet skal tilbagebetales sammen med en årlig rente jf. SL § 215.

Kapitalejeren bliver opmærksom på, at der løbende er foretaget ulovlige lån i selskabet, og at det kan have skattemæssige konsekvenser. Kapitalejeren tilbagebetaler det lånte beløb inklusive renter til selskabet før regnskabsafslutningen pr. 31/12. Selskabsretligt er der derfor ikke en fordring mod kapitalejeren.

Da kapitalejerne har bestemmende indflydelse i selskabet, vil ovenstående dispositioner være omfattet af LL § 16 E. Dette gør, at selvom det lånte beløb er tilbagebetalt til selskabet, skal kapitalejeren beskattes af 400.000 kr. Kapitalejeren vil som udgangspunkt skulle beskattes af udbytte, da lånet ikke vurderes som værende en rimelig og sædvanlig løn for arbejdsindsatsen.

Selskabet skal indeholde 27 pct. i kildeskat af udbyttegrundlaget. Dermed skal selskabet indeholde 108.000 kr. i udbytteskat, når der udloddes et udbytte på 400.000 kr. Kapitalejeren har de likvide midler til at betale de 27 pct. i udbytteskat. Det udbytte, som overstiger progressionsgrænsen⁷, skal beskattes med 42 pct., som kapitalejeren selv skal indbetale til SKAT. Det vil udløse en privatrestskat, hvis der ikke laves en frivillig indbetaling på den resterende del af udbytte, som beskattes med 42 pct. Det antages, at kapitalejeren er gift, og derfor vil den resterende udbytteskat udgøre 42.330 kr.

Da kapitalejeren har været i stand til at betale renten og udbytteskat samt tilbagebetaling af lånet, vil det i denne situation give en karakter af dobbelt beskatning, da betalingen er sket med midler, som allerede er beskattede. Det, at kapitalejeren har hævet 400.000 kr. fra selskabet, har altså kostet 167.390 kr. i renter og udbytteskat. Et beløb, kapitalejeren vel at mærke havde til rådighed efter skat.

Delkonklusion – Rettelse af ulovlige kapitalejerlån.

Ulovlige kapitalejerlån skal straks tilbagebetales til selskabet, inklusiv en årlige rente jf. SL § 215. Rentegrundlaget for ulovlige kapitalejerlån udgør 10 pct. jf. SL § 215 og RL § 5, + Nationalbankens officielle udlånsrente. Renten udgjort i 1. halvår 2023 11,90 pct. hvor den i 1. halvår 2024 er steget til 13,75 pct. Er kapitalejer lånet af en ikke ubetydelig størrelse, vil kapitalejeren typisk få en bøde på 2,5 pct. af hovedstolen. Det er derfor ikke attraktivt at optage ulovlige kapitalejerlån.

Ulovlige kapitalejerlån vil normalt blive registeret på mellemregningen med kapitalejer. Skatteretligt skal kapitalejerne beskattes af hver enkel hævning som medføre at selskabet får et tilgodehavende, ved kapitalejeren.

Det kan konkluderes at der er mulighed for at reparere ulovlige aktionærlån, uden at det medfører dobbeltbeskatning for kapitalejeren. Men det kræver at kapitalejerlånet forsat eksistere selskabsretligt. Det skyldes at kapitalejerne skal beskattes af enten udbytte eller løn af hævning såfremt kapitalejeren har tilbagebetalt beløbet vil det være med midler som allerede er beskattede.

Det er et krav at hvis det ulovlige kapitalejerlån skal udlignes med en modregning i udloddet udbytte, skal beløbet kunne rummes inden for selskabets frie reserver og de selskabsretlige formalia skal overholdes. Da udbyttet skal udloddes i andre værdier end kontanter, er der krav at der skal udarbejdes en omvendt vurderingsberetning.

⁷ Progressionsgrænsen i 2023 for udbyttebeskatning er 58.900 kr. for ugifte og 117.800 kr. for gifte.

Ønskes det ulovlige kapitalejerlån i stedet udlignet med modregning i løn, er der krav om at kapitalejeren skal være ansat i selskabet. Derudover er der krav om at lønudbetalingen skal være rimelig i forhold til det arbejde som kapitalejeren har udført i selskabet.

Det er kapitalejer der er ansvarlig for indbetalingen af kildeskatten af enten udbytte eller løn, samt påløbende renter på ulovligt kapitalejerlån. Det kan dermed konkluderes at hvis kapitalejeren ikke indbetaler rentetilskrivningen og kildeskatten til selskabet umiddelbart før betalingsfristen, vil det resultere i et nyt kapitalejerlån. Der er dog mulighed for at indregne beløbet i udbyttet eller lønudbetalingen, såfremt kravene hertil stadig kan overholdes.

Konklusion

Med indførelsen af LL § 16 E i 2012, skærpede man beskatningsreglerne for kapitalejerlån. Det var på daværende tidspunkt heller ikke lovligt selskabsretligt at yde kapitalejerlån. Formålet med indførelsen var for at fjerne incitamentet til at optage kapitalejerlån som skattefri alternativ til udbetaling af løn eller udbytte. Det blev i 2017 vedtaget at ændre selskabsloven, så det er muligt for kapitalejer lovligt at optage lån i selskabet, dog under visse betingelser. Med ændringen af selskabsloven tog man ikke hensyn til at kapitalejer personligt bliver beskattet af lånet jf. LL § 16 E

Dermed anses kapitalejerlån skatteretligt som en hævnning uden tilbagebetalingspligt, hvilket gør at der reelt ikke er tale om et lån. Kapitalejeren skal på udbetalingstidspunktet beskattes af hævnningen, som enten løn eller udbytte. Selskabsretligt eksistere der derimod et lån, som kapitalejeren har pligt til at tilbagebetale, uanset om lånet er ydet lovligt eller ulovligt efter selskabsloven. Der er nogle betingelser i SL § 210 stk. 2 som skal være opfyldt for at kapitalejerlånet er ydet lovligt. Betingelserne må anses for at være relativt ukomplicerede for selskabet at overholde. Men det er Erhvervsstyrelsens erfaring, at langt de fleste kapitalejerlån er ulovlige da selskabet ikke kan opfylde alle betingelserne i SL § 210 stk. 2. Det kan konkluderes, at det især er kravet om, at lånet skal være ydet på sædvanlige markedsvilkår, som giver problemer. Konsekvenserne af et selskabsretligt ulovligt kapitalejerlån er, at lånet skal tilbagebetales straks til selskabet, inklusiv tilskrevne renter jf. SL § 215. Det vil også koste kapitalejer en bøde på 2,5 pct. af kapitalejerlånet, hvis der er tale om et beløb af en ikke ubetydelig størrelse.

Der er flere udfordringer vedrørende kapitalejerlån i samspillet mellem selskabsloven og ligningsloven. En af udfordringerne er at der er forskel på hvem der selskabsretligt kan modtage et kapitalejerlån og hvem der ligningsmæssigt bliver beskattet af LL § 16 E. Ifølge selskabsloven kan kapitalejerlånet ydes til både fysiske og juridiske kapitalejer, ledelsen i selskabet samt disse

nærtstående. Derimod det i ligningsloven kun er fysiske kapitalejer med bestemmende indflydelse over selskabet samt dennes nærtstående jf. LL § 16 H stk. 6. Det kan konkluderes at der er forskel i hvem der anses som nærtstående i henholdsvis selskabsloven og ligningsloven. Selskabsretligt anses personer som nærtstående når man er forbundet ved slægtskab i ret op og nedstigende linje med kapitalejeren eller ledelsen. Men der anvendes også betegnelsen ”særligt nær”, som først og fremmest er henvendt mod samlevende, men også søskende kan være omfattet af denne betegnelse. Det helt særlige er om transaktionen kun gennemføres på grund af det nære forhold, eller om samme transaktion også ville være gennemført med en uafhængig partner. I ligningsloven defineres nærtstående som: ægtefæller, forældre, bedsteforældre, børn og børnebørn, samt disses ægtefæller. Der er domspraksis som viser at nærtstående tolkes ud over det som er angivet i LL § 16 H, stk. 6. Det kan ud fra afgørelserne konkluderes at de personer som selskabsloven betragter som ”særligt nær” også vil være omfattet af ligningsloven. Det skal dog bemærkes, at det ifølge ligningsloven er kapitalejeren som skal beskattes af beløbet selv om det er ydet til en nærtstående. Det skyldes at ligningsloven anser ”lånet” for at have passeret hovedaktionærens økonomi, hvilket vil sige, at lånet indirekte er ydet til kapitalejeren.

Ydermere er det en udfordring i samspillet mellem selskabs- og skatteloven den dobbeltbeskatning som opstår ved indfrielsen af et kapitalejerlån. Udfordringen opstår når kapitalejeren tilbagebetaler kapitalejerlånet for at følge selskabsloven. Det skyldes at der skatteretligt ikke foreligger et lån, men derimod en hævning uden tilbagebetalingspligt. Kapitalejer skal beskattes af den oprindelige fordring på udbetalingstidspunktet. Når kapitalejeren tilbagebetaler den selskabsretlige gæld vil der ske beskatning af det samme beløb igen. Dette fører til at kapitalejeren er blevet dobbeltbeskatning af det samme beløb.

Det kan konkluderes at de væsentligste juridiske udfordringer i samspillet mellem selskabslovens § 210 og ligningslovens § 16 E er definitionen af nærtstående, dobbeltbeskatningsproblematikken samt at kapitalejerlån ikke skatteretligt anerkendes som et lån. Det kan konkluderes at reglerne er vanskelige at gennemskue og forstå for den almene kapitalejer. Det er medvirkende til at kapitalejerlån skaber u hensigtsmæssige konsekvenser for kapitalejeren.

Perspektivering

Selskaber der ikke opfylder betingelserne om påkrævet revision jf. ÅRL § 135, fravælger revisionspligten. Fravælgelsen af revision skyldes bl.a. at det er en mere omfattende og dybdegående gennemgang af materialet, derfor vil denne erklæring koste mere end opstilling af regnskabet. I opstilling af regnskabet er der ikke krav om at selskabet har brugt en registreret eller statsautoriseret revisor. Ledelsen kan derfor aflægge årsrapport uden at oplyse om at der i året har været foretaget et kapitalejerlån. Det er både lovlige og ulovlige kapitalerlån som ledelsen bevidst eller ubevidst, fordi ledelsen ikke er klar over at det eksisterer, undlader at oplyse til Erhvervsstyrelsen.

Selskaber kan fravælge revision, hvis de ikke opfylder to ud af tre krav:

- Balancesum på 4 mio. kr.
- Nettoomsætning på 8 mio. kr.
- Antal ansatte på 12 stk.

Der er i 2022 vedtaget lovforslag om skærpede revisionspligt (Lovforslag nr. L 163 B). De skærpede krav kommer til at påvirke de mindre virksomheder i regnskabsklasse B, men vil ikke få betydning for virksomhederne i regnskabsklasse A. Der er krav om at revisorerklæring for virksomheder i særlige risikobrancher. Risikobrancherne er udvalgt på baggrund af data, som viser fejl i skatte- og momsangivelser. Risikobrancherne vil blive revurderet hvert andet år (Jeppesen, 2022). Virksomheder i regnskabsklasse B, indenfor særlig risikobranche, som har en årlige nettoomsætning på 5 mio. kr. i to på hinanden følgende regnskaber, skal fremover have en uafhængig revisors erklæring efter eget valg.

Særlige risikobrancher	
Vejgodstransport	Caféer, værtshuse, diskoteker m.v.
Flytteforretninger	Databehandling, webhosting og lignende serviceydelser
Restauranter	Webportaler
Pizzarier, grillbarer, isbarer m.v.	Engroshandel med personbiler, varebiler og minibusser
Event catering	Detailhandel med personbiler, varebiler og minimusser
Anden restaurationsvirksomhed	

Figur 10: Særlige risikobrancher. Egen tilvirkning

Selvom risikobrancherne er udvalgt på baggrund af skatte- og momsangivelser, vil der indenfor de nævnte brancher være risiko for at der er ydet kapitalejer lån. Hvis der er ydet kapitalejer lån i virksomheder inden for disse særlige brancher, vil det altså fremover blive opdaget af en revisor.

De fleste selskaber bruger en revisor til aflæggelsen af årsrapporten. Men der kan være selskaber indenfor ovenstående brancher, hvor ledelsen selv har opstillet regnskabet. Derfor vil der være en risiko for, at flere kapitalejerlån opdages, og dermed en risiko for at indberetningerne om kapitalejerlån stiger.

Det er konstateret at der i danske lovgivningen ikke er sammenspil mellem selskabs- og skatteloven i håndteringen af kapitalejerlån. Det kunne derfor være interessant at undersøge, hvordan andre lande har valgt at lovgive på området. Har de et regelsæt som giver bedre sammenspil mellem selskabs- og skatteloven. Ville det være muligt at implementere dele derfra i den danske lovgivning, for at skabe bedre sammenhæng mellem lovgivningen for både selskaber og kapitalejere. Det er f.eks. muligt i Norge, for en norsk kapitalejer at låne op til 100.000 NOK skattefrit, hvis bare lånet er fuldt tilbagebetalt inden for 60 dage efter optagelsen af lånet (Skatteetaten). Ville det give mening i Danmark, at lån under et vis beløb, ikke skal under ydeliger administration, hvis lånet afvikles inden for en lovbestemt kort tidshorisont.

Litteratur

Love:

Kildeskatteloven (KSL) – LBK nr. 1330 af 20/11/2023

Ligningsloven (LL) – LBK nr. 42 af 13/01/2023

Renteloven (RL) – LBK nr. 459 af 13/05/2014

Selskabsskatteloven (SEL) – LBK nr. 1241 af 22/08/2022

Selskabsloven (SL) – LBK nr. 1168 af 01/09/2023

Årsregnskabsloven (ÅRL) – LBK 1441 af 14/11/2022

Bibliografi

Bolander, J., Madsen, L., Laursen, A. N., & Langhave, I. (2021). *Lærebog om indkomst skat*. København: Djøf Forlaget.

Den juridiske vejledning C.B.3.5.3.3. (2024). *Den juridiske vejledning C.B.3.5.3.3 Aktionærlån*. Version 3.12.-31.01.24.

Erhvervsstyrelsen. (30. juni 2022). *Godkendt revisors erklæringer (erklæringsbekendtgørelsen)*. Hentet 19. april 2024 fra Erhvervsstyrelsen: <https://erhvervsstyrelsen.dk/vejledning-vejledning-om-bekendtgørelsen-om-godkendte-revisorers-erklæringer>

Erhvervsstyrelsen. (27. januar 2022). *Udbyttebetaling i andre værdier end kontanter*. Hentet 29. april 2024 fra Erhvervsstyrelsen: <https://erhvervsstyrelsen.dk/vejledning-udbyttebetaling-i-andre-vaerdier-end-kontanter>

Erhvervsstyrelsen. (23. februar 2023). *Kapitalejerlån*. Hentet 5. april 2024 fra Erhvervsstyrelsen : <https://erhvervsstyrelsen.dk/kapitalejerlaan>

FSR. (2019). *Notat om lån til hovedaktionærer*. FSR- danske revisorer. Hentet 19. April 2024 fra <https://www.fsr.dk/Files/Files/Dokumenter/Faglig/Skat/Skat/Aktion%C3%83%C2%A6r%C3%83%C2%A5n%202019%20-%20250419.pdf>

FSR Analyse. (1. Februar 2018). *Anmærkninger om selskabernes ulovlige lån -Analyse af selskabernes 2016-årsregnskaber*. Hentet 14. marts 2024 fra FSR- Danske revisorer: <https://www.fsr.dk/Files/Files/dokumenter/Politik%20og%20analyser/Analyser/2018/A-1%C3%A5n%20analysedokument%20final.pdf>

FSR Analyse. (1. september 2019). *Ulovlige lån til kapitalejere og ledelsen - Analyse af anmærkninger om ulovlige lån fra revisor*. Hentet 14. marts 2024 fra FSR - Danske revisorer:

<https://www.fsr.dk/Files/Files/Dokumenter/Politik%20og%20analyser/Analyser/2019/Ulovlig%20%C3%A5n.pdf>

Hansen, L. L., & Werlauff, E. (2016). *Den juridiske metode - en introduktion*. København: Jurist- og Økonomforbundets Forlag.

Hauerslev, H. (24. marts 2023). *Ulovlig kapitalerlån giver dobbeltarbejde*. Hentet 14. marts 2024 fra FSR - Dansk Revision: <https://www.fsr.dk/ulovlige-kapitalerlaan-giver-dobbeltarbejde>

Høringsnotat til lovforslag nr. L 23. (2016). *Høringsnotat til lovforslag nr. L 23*. Hentet fra <https://www.ft.dk/samling/20161/lovforslag/L23/bilag/1/1671659.pdf>

Jeppesen, C. (2022). *Skærpede krav om revisionspligt og brug af revisor for mindre selskaber*. EY. Hentet 10. maj 2024 fra https://www.ey.com/da_dk/assurance/skaerpede-krav-om-revisionspligt-og-brug-af-revisor-for-mindre-selskaber

Kruhl, M. c., & Ole, S. B. (2014). *Kapitalerlån & selvfinansiering*. København: Karnov Group Denmark.

Lovbemærkninger til lovforslag nr. L 23. (2016). *Lovbemærkninger til lovforslag nr. L 23*. Hentet fra https://www.ft.dk/ripdf/samling/20161/lovforslag/l23/20161_l23_som_fremsat.pdf

Lovforslag nr. L 163 B. (2021-2022). *Lov om ændring af årsregnskabsloven*. Folketinget. Hentet 10. maj 2024 fra https://www.ft.dk/ripdf/samling/20211/lovforslag/l163b/20211_l163b_som_vedtaget.pdf

Lovforslag nr. L 199 fremsat 14. august 2012. (2011-12). *Lov om ændring af ligningsloven, kursgevinstloven, skattekontrollen og kildeskatteloven*. Folketinget. Hentet 28. april 2024 fra https://www.ft.dk/ripdf/samling/20111/lovforslag/l199/20111_l199_som_fremsat.pdf

LSF 190. (27. marts 2010). Forslag til lov om ændring af årsregnskabsloven og selskabsloven. (2009/1 LSF 190). Hentet 14. marts 2024 fra <https://www.retsinformation.dk/eli/ft/200912L00190>

Modernisering af selskabsretten. Betænkninger nr. 1498. (2008). *Modernisering af selskabsretten. Betænkninger nr. 1498*. København: Erhvervs- og Selskabsstyrelsen. Hentet 11. April 2024 fra <https://www.xn--betnknninger-c9a.dk/wp-content/uploads/2021/02/1498.pdf>

Nationalbank, D. (u.d.). Officielle rentesatser. Hentet 16. marts 2024 fra <https://www.nationalbanken.dk/da/vores-arbejde/stabile-priser- pengepolitik-og-dansk-oekonomi/officielle-rentesatser>

Schmidt, I. (10. Januar 2024). Deloitte-partner skal betale stor bøde for ulovligt millionlån. *Finans*. doi:<https://finans.dk/finans/ECE16745597/deloittepartner-skal-betale-stor-boede-for-ulovligt-millionlaan/>

SEJ 10844 ApS. (2021). *Årsrapport 01.06.2020-31.05.2021*. Hentet 13. April 2024 fra <https://datacvr.virk.dk/gateway/dokument/downloadDokumentForVirksomhed?dokumentId=amNsb3VkczoVLzAzLzZhLzQ1L2I4L2MyL2QwZTEtNDdjZi1hMjJmLWYxNDIiNmU3YzVINw&cvrNummer=40156038>

- Skatteetaten. (u.d.). *Beskatning av aksjonærlån*. Hentet 10. maj 2024 fra <https://www.skatteetaten.no/bedrift-og-organisasjon/starte-og-drive/rutiner-regnskap-og-kassasystem/lonn-lan-og-utbytte/lan-til-personlig-aksjonar/sporsmal-og-svar---lan-fra-selskap/>
- Skatteudvalget 2011-12 L 199, Bilag 14. (u.d.). *Skatteudvalget 2011-12 L 199, Bilag 14*. Hentet 27. april 2024 fra <https://www.ft.dk/samling/20111/lovforslag/L199/bilag/14/1151850.pdf>
- Skatteudvalget 2011-12 L 199, Bilag 2. (u.d.). *Skatteudvalget 2011-12 L 199, Bilag 2*. Hentet 2. maj 2024 fra <https://www.ft.dk/samling/20111/lovforslag/L199/bilag/2/1147813.pdf>
- Skatteudvalget samling 2012-13, spørgsmål 526. (u.d.). Hentet 28. April 2024 fra <https://www.ft.dk/samling/20121/almdel/sau/spm/526/svar/1064013/1265518/index.htm>
- SKM2018.356.SR, Overførsel til eneanpartshaver - Ikke fejleekspedition (Skatterådet, Bindende svar 26. juni 2018). Hentet 28. marts 2024 fra <https://info.skat.dk/data.aspx?oid=2273640>
- SKM2020.180SR, Lån fra selskab til enepartshaverens bror (Skatterådet, Bindene svar 28. April 2020). Hentet 23. marts 2024 fra <https://info.skat.dk/data.aspx?oid=2295821>
- SKM2022.151.SR, Anpartshaverlån - Fejleekspedition - Salgssum (Skattestyrelsen, Bindende svar 22. marts 2022). Hentet 28. marts 2024 fra <https://info.skat.dk/data.aspx?oid=2349742>
- SKM2022.174.SR, Anpartshaverlån- Fejleekspedition - Investerngskonto (Skattestyrelsen, Bindende svar 22. marts 2022). Hentet 28. marts 2024 fra <https://info.skat.dk/data.aspx?oid=2349987>
- SKM2022.368.ØLR, Ligningslovens § 16 E - aktionærlån - nærtstående - kærste (Østre Landsret 13. maj 2022). Hentet 13. marts 2024 fra <https://info.skat.dk/data.aspx?oid=2350785>
- SKM2023.273.HR, Ligningslovens § 16 E - aktionærlån - nærtstående - kærester (Højesteret 24. maj 2023). Hentet 23. marts 2024 fra <https://info.skat.dk/data.aspx?oid=2386859>
- SKM2024.15.SR, Lån til selskabets eneanpartshavers søster (Skatterådet, Bindene svar 19. december 2023). Hentet 23. marts 2024 fra <https://info.skat.dk/data.aspx?oid=2395811>
- Zewain, Y. (21. november 2023). *Hvad kost et kviklån?* Hentet 16. marts 2024 fra TjekLån: <https://tjek-laan.dk/hvad-koster-et-kviklaan>

Bilagsoversigt

Bilag 1: Renteberegning af mellemregningskonto med kapitalejer.

Bilag 1: Renteberegning af mellemregningskonto med kapitalejer.

Mellemregningskonto med kapitalejer						
			Rentesats 1. halvår 2023:		11,90%	
			Rentesats 2. halvår 2023:		13,25%	
DATO	TEKST	BEVÆGELSE	SALDO	NEDRUNDET	DAGE	RENTE
01-01-2023	Primo		0,00	0,00		
31-05-2023	Hævning	250.000,00	250.000,00	-250.000,00	149,00	0,00
30-06-2023	Ny rentesats	0,00	250.000,00	-250.000,00	30,00	-2.445,21
01-07-2023	Ny rentesats	0,00	250.000,00	-250.000,00	1,00	-90,75
31-12-2023	Ultimo	0,00	250.000,00	-250.000,00	179,00	-16.244,86
	i alt				359,00	-18.780,82
Saldo						250.000
Beregnete renter afrundet						18.781
Saldo efter renteberegnet afrundet						268.781